

BŘEZEN
2016

LEDOVÁ PRAHA VAŠIMA OČIMA | REPORTÁŽ (4)

ŠIKANA | ODDÍLOVÁ FILMOTÉKA (11)

OTESÁNEK OTÍK | O DĚTECH TROCHU JINÝCH (15)

KDO BYLI LETOS VÍTĚZOVÉ?

MELODIE

Instrumentalisté: Radomír Kolář

Zpěváci: Natálie Melicharová

Divácká cena: skupina Jehla

Zvláštní cena poroty: Denisa Černá, Sára Fleglová

DĚTSKÁ PORTA

Kategorie JA-1: Rudolf Prušák

Kategorie JA-2: Jana a Markéta Hejdoví

Kategorie JB: Irena Petříková

Kategorie JC: Klára Vytisková

Kategorie JP: Daniela Plimlová

Kategorie SA: skupina Vodníci

Kategorie SB: skupina SarkazzFarkazz

Kategorie T: skupina Kamarádi

Divácká cena: Rudolf Prušák, skupina Mrňouskové

Ocenění v autorské soutěži: Irena Petříková, Daniela Ulrichová, Vít Štaigl

Celé výsledky najdete na sedmikvítek. pionyr.cz.

K Dětské Portě se vrátíme na straně 6.

FINÁLE DĚTSKÉ PORTY A MELODIE

Z patnácti oblastních kol Dětské Porty a Melodie ročníku 2015/16 postoupilo do republikového finále méně hudebních skupin, než jsme byli doposud zvyklí. Možná byly poroty na oblastních kolech příliš přísné nebo se zkrátka kapel neurodilo. I tak však porotci ve dvou soutěžních dnech (v pátek 29. ledna a v sobotu 30. ledna 2016) shlédlí v pražském Divadle Za plotem rovnou stovku vystoupení, a to v devíti soutěžních kategoriích. Po nasčítání času to představovalo 21 hodin programu.

Jako host vystoupil v rámci pátečního večera sympatický a charizmatičtý herec Martin Písařík se svými autorskými skladbami, v sobotu pak kapela, která již po léta neodmyslitelně patří k Dětské Portě, kvartet Klíč. Atmosféra byla od čtvrtého večera, kdy festival začínal v Sokole Kobylisy, až do neděle, kdy se účastníci rozjížděli do svých domovů, báječná, především díky samotným účastníkům soutěže.

XXV. republikovým finále se Veselí Medvědi rozloučili po mnoha letech s Dětskou Portou jako organizátoři a pořadatelé a pomyslnou štafetu jsou připraveni předat nástupcům, kteří se jí snad ujmou v plné síle.

Výročním koncertem v pátek od 17 hodin jsme se snažili poděkovat všem kamarádům, spolupracovníkům a kolegům, bez kterých by Dětská Porta nebyla tam, kde je. Doufáme, že upomínková plaketka s logem soutěže a dvě CD mapující dobu, po kterou jsme z RF pořizovali „live“ nahrávky, je alespoň trochu potěšila. Velice milá byla i návštěva Martina Bělohlávky, který našel skulinu v nabitém programu a zavítal v průběhu galavečera do divadla.

Takže ahoj na nějakém příštím oblastním kole Dětské Porty či Sedmikvítku nebo případně na příštím RF. Naším pokračovatelům budeme moc držet palce.

Ondra Hrdlička, 96. PS Veselí Medvědi

LOUČENÍ I OČEKÁVÁNÍ

Touto Mozaikou se zase na několik měsíců loučíme s Pionýrským Sedmikvítkem. Ještě v tomto vydání nejde přehlédnout. Informace o soutěžích najdete na několika stránkách a třeba v rubrice Seznamte se ho také zmiňujeme. Až do podzimu se s tímto unikátním souborem kulturních soutěží moc potkávat nebudeme, ale čekají nás zase jiné kousky, třeba Kamínka v Brně a – co si budeme povídat – za chvíli jsou prázdniny. Vždycky je zkrátka na co se těšit i na čem pracovat. Doufám, že v obojím vám může pomoci Mozaika.

Tak třeba v tomto vydání najdete kromě Sedmikvítku zprávy z Ledové Prahy, další tipy na výlety, geopozvánku do Mladé Boleslavi, velikonoční rukodělní a další (alespoň doufám) zajímavosti. Ale jestli vám tu něco chybí – pište na mozaika@pionyr.cz. Přeju fajn počtení!

Jakub

AKTUÁLNĚ: REFLEXNÍ PRVKY PRO CHODCE

Jistě chodíte s dětmi na výlety. Pak byste měli vědět, že v platnost vstoupila novela zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, která mimo jiné ukládá chodcům mít na sobě reflexní prvky kdykoliv se za snížené viditelnosti pohybují mimo obec (mimo veřejné osvětlení). Sníženou viditelností přitom nejsou žádné extrémní povětrnostní podmínky, stačí, když se v zimních měsících odpoledne zešeří, když začne sněžit apod.

Kde reflexní prvky sehnat? Jedním takovým místem je pionýrský internetový jarmark E-moška (emoska.pionyr.cz). Tam jsou momentálně k dispozici reflexní vesty s pionýrským logotypem, doobjednány budou reflexní pásy a další předměty jsou aktuálně plánovány a poptávány.

O dostupnosti nových předmětů i dalších aktuálních informacích k tomuto tématu se dozvíte v Horkých novinkách.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

2. 4.	O Putovní pohár Zlaté Růže	České Budějovice	Jihočeská KOP
8. – 10. 4.	Kamínka	Brno	JmKOP
23. 4.	Český pohár v ringu	Dolní Slivno	1. PTS Táborník
6. – 8. 5.	Airsoft víkend	Mladá Boleslav	1. PTS Táborník
11. 5.	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině
10. – 12. 6.	Branná hra Cesta odhodlání	Mladá Boleslav	1. PTS Táborník
12. 11.	IX. výroční zasedání Pionýra	Pardubice	Pionýr

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

24. a 25. 3.	Velikonoce v dílně	Pelhřimov	PS Koloušci
21. – 24. 4.	Výstava keramiky	Božejov	PS Koloušci
29. 4.	Čarodějnice	Čáslav	PS Čáslav
12. 5.	Turnaj o kuličkového krále	Habartov	PS des. St. Roubala
18. 6.	Stezka Pionýra	Doubrava	17. PS Karviná

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC

Hlavní vedoucí tábora

1. – 3. 4.	Ostrava, Bajkalská	Moravskoslezské PVC
22. – 24. 4.	Skavsko u Morkovic	Olomoucko-zlínské PVC
27. – 29. 5.	Kaliště TZ Bělce	PVC KO Vysočina

Zdravotník zotavovacích akcí

19. – 20. 3., 8. – 10. 4.	Ostrava, Bajkalská – sídlo KOP	Moravskoslezské PVC
1. – 3. 4., 15. – 17. 4.	Brno, SVČ Lužánky	Jihomoravské PVC
15. – 26. 4.	Ústí nad Labem, Důlce	Ústecké PVC
16. 4. – 5. 6.	Beroun	Středočeské PVC

Vedoucí dětského kolektivu

15. – 17. 4., 6. – 8. 5., 20. – 22. 5.	TZ v kraji Vysočina	PVC KO Vysočina
--	---------------------	-----------------

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2016 (15. den předchozího měsíce) | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 11647, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 dpi – pro použití v tisku ve velikosti 1 : 1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Tereza Trojanová | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

XXV. RF Dětské Porty
foto na titulu: Radek Petřík

1

Finále Dětské Porty a Melodie
Fotoreportáž

2

Ledová Praha vašimi očima
Reportáž

4

Léta s Dětskou Portou
Sedmikvítek

6

Pionýrské pohádky, povídky,
poezie...
Reportáž

7

Sami o sobě
Zprávy ze spolku

8

Kamínka už klepou na dveře
Vzdělávání

10

Letní táborová škola na Zelené
Lhotě
Vzdělávání

10

Šikana
Oddílová filmotéka

11

Nazujte toulavé boty!
Výlety

12

Ovečka z organzy
Rukodělky

13

Geocaching v Mladé Boleslavi
Geopozvánka

14

Otesánek Otík
O dětech trochu jiných

15

RISP očima blondýny
RISP

16

Globální migréna nekončí
No toto!

17

Příprava IX. VZP v běhu
Stručně z VV ČR

18

Prohlášení k šikaně a výchově
Předsedův glosář

18

Od oddílu do centra dění
Pionýrská energie by rozsvítila
svět – z ústředí

19

PS Koloušci Božejov
Seznamte se

20

Chytráci cestáči
Právní posilovna

22

Kaleidoskop
Výročí a zajímavosti

23

Pionýrské „jarky“
Tematická fotostránka

24

LEDOVÁ PRAHA VAŠIMA OČIMA

Po Ledové Praze přicházely do redakce zprávy od účastníků a jako každý rok se na vyhrazenou dvoustranu beznadějně nevešly. Vybrali jsme z nich proto jen krátké úryvky, které zachycují přímo zážitky z akce – z návštěv muzeí, památek a podobně. Celé zprávy, často i s povídáním o návštěvě koncertu Děti dětem najdete na www.ledovapraha.cz.

PS KOLO KOLOVEČ

... První nás čekala socha Jana Žižky. Některým z nás dalo práci vyplhat na koppec, ale ten výhled za to stál. ... Přesunuli jsme se do Staroměstské radnice. Díky putavému výkladu si musel každý z nás něco zapamatovat a odnést. Po krátké přestávce u Karlova mostu se vyrazilo na strašidelnou cestu, dokonce i se strašidlem. Ke spoustě domů se v Praze váže zajímavá pověst a ona paní, jež nás celou cestu provázela, je uměla tak krásně vylíčit, až se mi tajil dech. Zakončením večera se stala bobová dráha. Přeci jen – musíme někde zkusit poznat něco více než historii Prahy. ...

Ani v sobotu jsme nezaháleli. Celé dopoledne jsme praktikovali geocaching – putování podle souřadnic v GPS a hledání odpovědí na otázky, které nám pak daly dohromady výsledné souřadnice konečné kešky – našeho cíle. Chodili jsme po starých lékárnách a i zde jsme objevili zajímavé kouty našeho hlavního města...

Kamila Plzánková

PS VÝŘI

... V pátek jsme vyrazili objevovat tajemnou kulturu Indiánů do Náprstkova muzea. ... Poté jsme zamířili na Staroměstskou radnici a k památníku na Vítkově. Celý den jsme zakončili jízdu na bobové dráze, kde jsme se pořádně vyřádili. ...

V sobotu jsme se vydali prozkoumat Mořský svět... Seznámili jsme se tu s nejrůznějšími druhy mořských živočichů a některé jsme dokonce viděli první. ...

Pak jsme se vydali k policejnímu muzeu, kde jsme byli přivítáni ukázkami z policejního prostředí. Byli jsme součástí přepadení, bankovní loupeže, ale také vpadnutí policejní jednotkou do domu s návykovými látkami. Atmosféra v sále byla opravdu napjatá a vše bylo jako doopravdy. ...

Akce byla opravdu vydařená a my za to děkujeme také městu Stráž pod Ralskem za peníze z grantu. ...

vedoucí PS Výři

PS DR. MIRKO OČADLÍKA

... V pátek ... večer jsme vyrazili na Pražský hrad, který byl ve tmě velmi tajemný. Zážitkem pro nás bylo, že jsme byli posledními návštěvníky, za kterými se zamkla brána. ... Sobotní program jsme zahájili na Vyšehradě vycházkou „Po starých pověstech českých“. Provázela nás tajemný mnich, který nás zavedl do mnoha tajemství Vyšehradu. Po cestě jsme se setkali také s praotecem Čechem a dalšími postavami známými z našich pověstí. Na závěr jsme navštívili Slavín, kde jsme s pietou uctili památku velikánů naší historie. Naše pozornost hlavně směřovala k hrobům dvou holešovských rodáků – profesora Vladimíra Groha a doktora Mirko Očadlíka. Po tomto našem rodákovi, významném „Smetanologovi“, nese naše pionýrská skupina již 30 let název...

V neděli jsme se ze školy vydali ke Karlovu mostu. Navštívili jsme zde muzeum a potom nás čekala hodinová plavba po Vltavě, tzv. Pražskými Benátkami. Kochali jsme se nádhernými scenériemi a výhledy na Pražský hrad a Kampu...

Jarmila Vaclachová

PS JINCE

Vždy objevíme něco nového! ... První cesta v pátek vedla do Síně tradic české kopané na Strahově. ... Loretu, Chrám svatého Víta, Starý královský palác a další památky jsme znali z minulých výprav, a proto jsme je prošli jen zběžně, abychom toho co nejvíc stihli v Muzeu policie.

Druhý den byla poprvé na programu výprava Botanická zahrada HL města Prahy v Tróji a její Fata Morgana. Přivítali nás tam velmi vlídně a bylo na co se dívat. Například život ve velkém akváriu bylo možné sledovat jak v podzemí, tak i z lávky nad vodou...

Poprvé jsme se rovněž podívali do Národopisného muzea v Letohrádku Kinských. Zde zaujaly exponáty svědčící o životě v našich zemích v minulosti. Naopak do vzdálených krajů Číny, Austrálie a Oceánie se pronikne v Náprstkovo muzeum...

Miroslav Maršálek

PS ZÁŘE

... Naším prvním cílem bylo Wax Museum Prague – muzeum voskových figurín, kde jsme chtěli být, jakmile otevrou... U muzea jsme skutečně byli první, protože otvírali až o hodinu později, ale vůbec nám to nevadilo. Zahráli jsme si pár her na Staroměstském náměstí a prošli se na Karlův most...

O voskové figuríny jsme nepřišli. Ukázal se nám třeba Karel IV. s manželkami, Bílá paní z Rožmberka nebo Harry Potter.

Další byla na programu komentovaná prohlídka Staroměstské radnice. ... vyrazili jsme do Muzea kostek se spoustou známých i neznámých variant LEGA. Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že naši vedoucí zůstali daleko za námi v herně, odkud odcházeli jen velmi neochotně.

... V muzeu hudby pro nás měli připravený kvíz s otázkami a odpověďmi ukrytými v expozici s příslibem odměny za jeho vyřešení. V tu chvíli bylo jasné, že plánovaný návrat ke klubovně včas nestihneme...

Pavla Šobrová

PS HRÁDEK

Každý rok vyjíždíme na celodenní výlet do Prahy. Letos nás jelo dvěma autobusy rovných šedesát. ... Program byl částečně předem domluvený, ale mohli jsme si ještě vybrat přímo na místě. Po prohlídce Barandovských ateliérů, kde byla zajímavá výstava kostýmů z několika pohádkových filmů, vyrazily po Praze různé skupinky našich účastníků. Navštívili jsme např. Království železnic, různé pamětihodnosti i Muzeum policie. Příští rok jedeme zase!!!

Vlasta Vasková

PS DES. ST. ROUBALA HABARTOV

... Naším hlavním pátečním cílem je návštěva Pražského hradu. Vidíme výměnu hradní stráže, jednotlivá nádvoří i chrám Svatého Víta. Po odchodu jsme zavítali do Muzea miniatur. Nad okovanou blechou, velbloudi karavanou v uchu jehly, obrázkem na makovém zrnku, nebo vlakem na vlasu zůstal člověku rozum stát. ... V imagináriu si užíváme bezva zábavu v zrcadlovém bludišti, zkoušíme několik obřích hlavolamů, laserovou harfu a koukáme se na sebe do různých pokřivených zrcadel. Na Staroměstském náměstí vystupujeme na radniční věž a kocháme se pohledem na spoustu osvětlených památek. ...

Sobotní ráno vyrážíme do Muzea policie, kde je pro děti doprovodný program. ... V Muzeu lega nás zaujaly modely měst i s funkčními vláčky, velký model Karlova mostu, dráček, a kluky modely z Hvězdných válek.

Již potřetí jsme se také vydali odlovit pionýrskou keš. Naším úkolem bylo projít po šesti zastávkách – starých pražských lékárnách a apatykách – a odpovědět na někdy dosti záladné otázky, ze kterých jsme vypočítali správné konečné souřadnice. ... První

PS Hrádek

PS Jince

PS Kolo Koloveč

PS Dr. Mirko Očadlíka

PS des. St. Roubala Habartov

CO JSME VYČETLI Z DOTAZNÍKŮ?

Po Ledové Praze ji mohli účastníci zhodnotit v internetovém dotazníku. Hodně odpovídajících se vyjádřilo i ke koncertu Děti dětem, tato dvoustrana je ale věnována „Ledovce“, a tak jen stručně shrneme, že koncert byl hodnocen o něco kritičtěji než Ledová Praha, výtky směřovaly k obtížnému hledání míst v sále, k chování některých účastníků, k paní moderátorce i k malému počtu dětských vystoupení. Zároveň ale bylo často uvedeno, že jde spíš o výtky vedoucích a dětem se koncert líbil.

A co Ledová Praha? Celkově jsou reakce pochvalné až nadšené, mnoho odpovídajících děkuje organizátorům, především jmenovitě Ireně Černé. Ale nic není dokonalé, a tak i zde se dají vyčíst připomínky (sem tam nedoběhla informace, zatoulal se balíček s kartami apod.) a návrhy na úpravy. Někteří účastníci by ocenili informace o dopravě a ubytování i o programu s větším předstihem. Ozývají se také výtky k čistotě, ale zároveň pochvaly ke službám ve školách poskytujících ubytování. A k programu akce? Kromě pochval a zmínek o dětech nadšených první návštěvou Prahy, Chrámem svatého Víta či např. doprovodnými programy (nejčastěji Muzeum policie), je slyšet volání po rozšíření a obměně nabídky muzeí a památek. Ozývají se i stížnosti, které vyřešíme jen velmi těžko, například na arogantního plavčíka na parníku či úspěchanou prohlídku na Barrandově...

Padají i náměty na program příštích ročníků, zde jsou některé z nich: Národní divadlo, jízda historickou tramvají, planetárium, hvězdárna, stará čistírna odpadních vod, nová budova Národního muzea, Technické muzeum, vstup do bazénu, ZOO, Český rozhlas...

Některé jistě nevyjdou (byly opakovaně zkoušeny), ale kdo ví, některé třeba ano.

zastavení nás značně potrápilo. Úkol byl spočítat okna v osmém patře domu, kde se dříve nacházela lékárna, ale kolem nás byly nejvýše dvoupatrové budovy. Po chvíli nám ale došlo, že je to chyták a počítet je nula.

... Po získání čísel do konečných souřadnic jsme si zašli odložit finální keš. Naši klubovnu bude zdobit již třetí CWG z Ledové Prahy.

Anna Kováčová

17. PS KARVINÁ

„Ledovka“ je úžasná akce. Rodičům se líbí, že za pár peněz pošlou své děti na prodloužený víkend, dětem se líbí, protože je to pro mnohé první návštěva Prahy v životě, a proč se líbí mě?

Protože trávím více jak dva měsíce chystáním zájezdu do Prahy pro 20 osob? Zajišťuji vlak, stravu, ubytování (protože nespíme ve škole), dozor a program? Protože je to období chřipky a nachlazení a nikdy nevím, zda přihlášené děti opravdu odjedou? Že zkoumám mapu Prahy a zjišťuji nejlepší spojení a cesty k nabízeným muzeím, výstavám, památkám? Ne, pro ten výraz ve tvářích dětí, které vidí poprvé v životě metro. Poprvé v životě jedou dlouhými rychlými eskalátory, vidí Karlův most, jedou v lodičce po Vltavě, zažijí si přepadení v Muzeu policie... Proto se účastní naše pionýrská skupina každoročně této akce.

Letos to bylo opět takové. Opět jsem byla nadšená z dětí, které se bály v pátek nastoupit na jezdící schody a v neděli už naskakovaly a vyskakovaly jako roditelé Pražáci. Jízdu metrem zvládaly beze strachu a obdivovaly krásy Prahy plnými doušky. ...

Katka Jachymčáková

PS 8. BŘEZNA JINDŘICHŮV HRADEC

Třicítka pionýrů čekal víkend nabitý zážitky. V pátek jsme se již po setmění vydali k žižkovskému vysílači a pokochali se pohledem na kouzelně nasvícenou noční Prahu.

V sobotu ráno jsme vyrazili do Národního zemědělského muzea. Čekala nás tu výstava o lese, kterou nás provedl sám její autor. V jeho poutavém vyprávění jsme se ponořili do příběhů stromů a lidí, kteří se o ně starají. Pak jsme se přemístili na Kampu do Muzea Karla Zemana. ... Jedna parta si šla vyrobit dokreslovačku s dinosaury, druhá se vydala do muzea odhalit tajemství filmových triků. Zaježdili jsme si na létacím stroji, vyzkoušeli si potápěčský skafandr a pomocí kamery

a zeleného plátna jsme se dostali přímo do filmů Karla Zemana. ...

V neděli nás čekala návštěva Barrandovských ateliérů, kde jsme si prohlédli kostýmy k filmům Sedmero krkavců, Tři oříšky pro Popelku a Amadeus. Spoustu legrace jsme si užili ve fotokoutku, kde jsme si mohli vyzkoušet různé převleky...

Lenka Malá

PS VYSOČINA SVITAVY

... Letos získal velký úkol Říša, kterého jsem nominovala na reportéra. Vybaven notýskem a propiskou poctivě každou chvíli zapisoval, co podnikáme. Domluvili jsme se, že tento článek bude jeho. Zapisoval velmi poctivě, ale přihodily se různé komplikace a nakonec se podařilo zachovat a přepsat jen jednu stránku poznámek, a tedy píší článek já. ...

Byl pátek odpoledne, vyrazili jsme do Policejního muzea. Po návštěvě kaleidoskopu, zrcadlového bludiště, večerní alchymistické věže a procházce po Karlově mostu bylo již mnoho stránek notýsku zaplněno. ... Druhý den ráno jsme měli schůzku s mničem, který nás provedl Vyšehradem, seznámil nás s pověstmi o Libuši, Praotci Čechovi, kterého jsme osobně potkali, Bivoji, Šemíkovi a nakonec nás potkal samotný čert. ...

V neděli jsme stihli Muzeum útrpného práva a část výpravy se rozhodla navštívit Neviditelnou výstavu, druhá část navštívila Muzeum voskových figurín. ... Únava z návštěvy Prahy byla značná a mnozí velkou část cesty domů prospali.

Říša G. a Lucie F.

PS BRODEK U PROSTĚJOVA

... V pátek navštívili pionýři z Brodku u Prostějova Muzeum Karlova mostu, kde si prohlédli výstavu betlémů. Pak měli objednanou prohlídku historických prostorů Senátu, dále navštívili pražský Hrad a nakonec Muzeum alchymistů a mágů na Jánském vršku.

V sobotu je čekala zajímavá prohlídka Staroměstské radnice, zrcadlový labyrint na Můstku a policejní muzeum, kde mohli shlédnout ukázky zásahů policie, prohlédli si expozice a zapojili se do různých soutěží o drobné ceny. Večer prožili v Kongresovém centru na koncertu „Děti dětem“. Tam již počtvrté vraceli putovní pohár předsedy vlády za výtvarné a rukodělné činnosti.

Ivana Copková

PS DRAVCI

... Nejvíce nás zaujalo Muzeum voskových figurín, kde jsme se mohli vyfotit se známými osobnostmi. Jako třeba s Karlem Gottem, Jaromírem Jágrem nebo králem Karlem IV. a všemi jeho ženami. Také se nám líbilo Kaleidoskopické kino v centru Prahy, kde jsme si mohli projít rovnou dvě zrcadlová bludiště. Vyřídili se tam nejen malí, ale i velcí. V sobotu v podvečer jsme se zúčastnili koncertu „Děti dětem“. ... Celou akci jsme zakončili nedělní návštěvou PragoFFestu. Tam jsme měli možnost si zahrát různé počítačové a deskové hry, také si poslechnout přednášky o fantasy a sci-fi filmech.

Daniela Železníková

PS Výř

PS Vysočina Svítavy

PS Záře

LÉTA S DĚTSKOU PORTOU

Dětská Porta uzavírá více než desetiletou kapitolu, kdy její republikové finále (o tom 25. se dočtete na str. 2) pořádala pražská 96. PS Veselí Medvědi. Ta nyní Portu a mladší sesterskou soutěž Melodie nabízí nástupcům. Je proto dobrá příležitost si připomenout historii nejstarší soutěže Pionýrského Sedmikvítku výběrem z letošního vydání „portáckého“ zpravodaje Struny. Bohužel musíme opravdu hodně krátit, spíše vyzobávat to nejzajímavější, kdo si ale chce počíst, najde celé texty do konce března na www.sedmikvitek.pionyr.cz...

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Psal se rok 1992, a v Jihlavě se konala první celostátní Dětská porta, tehdy v takřka klasickém, festivalovém, skoro letním termínu. Soutěž organizoval DDM Jihlava pod vedením Mgr. Miroslava Němce ve spolupráci s ORP v Jihlavě. Akce se zúčastnilo 48 soutěžících...

Třetí republikové finále se konalo v sobotu 15. ledna 1994... Účastníci z Čech i Slovenska prokázali svůj um v 38 vystoupeních. Zpestřením programu bylo vystoupení taneční skupiny ECHO, skupiny Náhoda a Rockytop a především legendární hudební dvojice Duo Červánek. Při vyhlásování vítězů bylo „třešinkou na dortu“ vystoupení skupiny Klíč...

Pátý ročník probíhal v lednu 1996 v KD Eden na Praze 10. Soutěžních vystoupení bylo již 72 – 22 hodin programu. Hosty byli Auris, Duo Červánek, Klíč, Náhoda, Příbuzní, Zdena Tichotová, a kytarový virtuos Štěpán Rak.

DĚTSKÁ PORTA VSTUPUJE DO DRUHÉ DESÍTKY

Do roku 2000 odeznělo na republikových finále přes 740 soutěžních vystoupení, což čítalo 9 600 minut hudby, které odehrálo a odezpívalo na 2 300 soutěžících. Nejčastějším hostem byla kapela Klíč, nechýběla ani jednou od roku 1994.

Desátým ročníkem se rozloučil s organizací Dětské Porty kolektiv OR Pionýra Praha 10 pod vedením Tondy Ungera. Z původního kolektivu zůstal Radek Zázvůrek a Milena Kořínková. Společně přesvědčili kolegy z Pražské organizace Pionýra, aby soutěž pokračovala pod její hlavičkou.

Na podzim 2004 doznala Dětská Porta opětovně změny v realizačním štábu a „Medvědi“

si od následujícího XIV. RF (leden r. 2005) naložili pořadatelství plně na svá bedra.

Čtrnácté RF (2005) bylo ve znamení solidarity s oblastmi severovýchodní Asie postiženými vlnou Tsunami. Benefičním koncertem byl nastartován projekt „Škola dětem Srí Lanky“ ve spolupráci s nadací Adra. V parádni atmosféře vystoupili bez nároku na honorář kromě portáků i osobnosti jako jsou Magdalena Brožková, Pavel Dobeš, Radka Fišarová, Jaroslav Hutka, Pavla Marianová, Tereza Terčová či kapela Bezeřeho.

Patnáctý ročník RF (r. 2006) zahajovali milí hosté, Petr Halada, předseda Pionýra a Jan Zilvar, ředitel Country radia. Celkově 298 soutěžících předvedlo 90 vystoupení. Nezapomenutelným zážitkem byl slavnostní koncert hostů, kterými byli Spiritual kvintet a skupina Čechomor.

Šestnáctý ročník přivítal Hop Trop, Pavlínu Jišovou, Taxmeny a Jaroslava a Pavlu Marianovi. Mezi porotci zasedal mimo jiných i Pavel Rada, jenž nabídl, ať se Porta pro příští roky konečně usadí na jednom místě – v „jeho“ Divadle Za plotem.

Program sedmnáctého ročníku gradoval především vystoupením hlavních hostů, legendy české country Pavla Bobka a první dámy českého folku Pavlínou Jišovou. ... Jeden z nejmladších účastníků, sedmiletý Vašík Málek, před zaplněným hledištěm „vystříhl“ duet „Veď mě dál“ s mistrem Bobkem a v sále nezůstalo jedno oko suché.

DĚTSKÁ PORTA JE DVACETILETÁ

Atmosféra tohoto RF (r. 2011) byla opravdu skvělá. Soutěžících bylo 261 a odehráli 798 minut, do autorské soutěže bylo přihlášeno 46 skladeb.

Pozvání do programu přijali hosté: TS Caramelka, Berušky, Mário Bihári a Bachtale Apsa, Tomáš Klus, Jaroslav a Pavla Marianovi, Martina Trchová trio, Hana Vosátková či kapela ZaTrest. Ceny předávala zpěvačka Pavla Marianová a moderátor Petr Novotný.

23. ročník – o Dětské Portě zase o něco více: Country Radio nabídlo hodinový pořad ve skvělém vysílacím čase, Česká televize připravila hezkou reportáž do Zpráviček na Děčku.

Na pódiu se představilo 311 soutěžících a čistý čas vystoupení činil rovných 24 hodin. Pozvání přijala kapela Zhasni a zlatým hřebem byl pan Jaroslav Uhlíř.

STŘÍPKY Z ROZHOVORŮ

s **Mgr. Miroslavem Němcem, zakladatelem Dětské Porty**

Co pro vás Dětská Porta znamená?

Strašně moc! Když jsem před 26 lety zakládal Dětskou Portu v Jihlavě, netušil jsem, jaký fenomén se z této akce stane, a že vydrží o ni zájem tolik let. Jsem velice rád, že organizace Pionýr se chytla tohoto nápadu, a že Porta převzala na celostátní úroveň. Myslím, že ty tisíce dětí a mládeže, které prošly od místních kol, až po národní jsou sami o sobě vizitkou úspěšnosti akce.

Co byste popřál Dětské Portě k jejímu XXV. výročí?

Co popřát? Dalšíh 25 let trvání, další nadšence jako Radek Zázvůrek, kteří budou též věnovat mnoho času organizaci Dětské Porty a přejí stálý zájem mládeže prezentovat se od místních až po národní kolo.

s **Radkem Vrkem Zázvůrkem, hlavním organizátorem Dětské Porty**

Říkáš, že folk a country mladou generaci neláká, má tedy Dětská Porta budoucnost? Znáš už pokračovatele – budoucí organizátory soutěže a pořadatele XXVI. republikového finále?

Ono nic není černé nebo bílé, a je těžké dnes určit, co je a co není country či folk, žánry se prolínají. Na akustickou kytaru může popová věc znít úžasně country a podíváme-li se za velkou louží, odkud do Čech a na Moravu chodí trendy, a kdo zde získává hudební Oskary, tak zjistíme, že to asi nebude tak zlé. Ale jsme v České republice a zde je spíše na škodu, že s měnícím se životním stylem je čím dál méně muzikantů – instrumentalistů. Dříve každý druhý kluk či holka u nás uměli alespoň pár akordů na kytaru, dnes umějí bezvadně zahrát na mobil nebo tablet, ale ten „instrument“ nějak vymizel. Navíc je spousta dětí doma podporována pod vlivem různých komerčních soutěží ke zpěvu na základě half playbacku, nejlépe v angličtině, které mnohdy ani nerozumí. Ale pozor, já jsem celoživotní optimista a vizionářsky říku: Bude zase platit že „co Čech, to muzikant“. Věřím, že se u nás nepřestanou skládat a hrát písničky, kterými i děti a mladí lidé budou vyjadřovat své pocity a postoje. Tím pádem vlastně říkám, že soutěž Dětská Porta má budoucnost. Sice zatím neznám naše pokračovatele, ale již teď jim přejí, aby se jim podařilo zachovat otevřenost soutěže pro širokou veřejnost, vlastní název a do jisté míry i nezávislost.

Vydání Strun, ze kterého jsme čerpali, vytvořili: **Polly Procházková, Ondáš Hrdlička, Anička Sochůrková, Bára Vavřínová**

PIONÝRSKÉ POHÁDKY, POVÍDKY, POEZIE...

Pořadatelem republikového finále Literární části Pionýrského Sedmikvítku byla Olomoucko-zlínská krajská organizace Pionýra. Celkem porota, složená z odbornic, kterým je literatura velmi blízká, hodnotila 48 prací různých žánrů. Do poroty tentokrát usedly učitelka českého jazyka Pavlína Harásková, textařka a zpěvačka trampské kapely Jaroslava Ludvová a několikanásobná vítězka literárních soutěží Iva Naďová. Próza byla v soutěžních kategoriích zastoupena pohádkami, povídkami a jinými prozaickými formami. Na pole poezie se vypravilo celkem 14 básníků a básníček. Komiks, který musel splňovat podmínku, že se jedná o minimálně tři malované obrázky s textem, byl v soutěži jeden. A i když byla soutěž vyhlášena v pěti věkových kategoriích, soutěžní práce byly zaslány pouze do tří, dvě nejstarší kategorie zůstaly neobsazené. Že by se mladým lidem nechtělo psát? Také do zvláštní kategorie „Řekni to 25 slovy!“ věnované výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra svoji mikropovídku nikdo nezaslal.

Nejvíce prací, celkem 24, se sešlo v nejmladší věkové kategorii (narození 2005 a mladší). Snad je to tím, že tyto děti mají rády pohádky. Porota vybírala v této kategorii hned z 10 zaslaných dílek. První příčku obsadila Aneta Klučková z PS Zborovice s pohádkou Vlčí mák a okvětní lístek. V kategorii povídky se o první až druhé místo podělila opět

Aneta Klučková tentokrát s povídkou Příběhy o růžové zahrádce a Karolína Vránová z PS Brodek u Prostějova s povídkou O kousavém svetru. Děvčata Veronika Kristová, Karolína Majdová a Žofie Neckářová z PS Zborovice získaly první místo v kategorii jiné prozaické formy, kdy porotu zaujaly dílem Podívejte se do světa dinosaurů. Báseň Zumba od Karolíny Klíčové z PS Brodek u Prostějova byla porotou vyhodnocena ze čtyř došlých příspěvků jako nejlepší.

Ve věkové kategorii dětí narozených v roce 2003–2004 bylo hodnoceno celkem 13 prací. Barbora Holíková ze základní školy Zborovice získala se svojí povídkou O knížce pohádkárce první místo. Báseň Pětí řekám od Beáty Novákové z PS Zborovice si od poroty vysloužila body, které jí vynesly na první příčku. Ve zbylých dvou kategoriích získala první místo Alena Šelepová z PS Zborovice, a to s pohádkou Kouzelná kniha a Vzpomínkami na babičku (jiná prozaická forma).

Ve třetí věkové kategorii – tedy dětí narozených 2000–2002 se sešlo celkem 11 prací a úspěch slavily děti ze základní školy Žerotínova z Valašského Meziříčí – obsadily hned tři první místa. Byli to Tereza Čtvrtníčková s povídkou Máme doma vynálezce, Jan Vrbický, který se ve své básni svěřil „Chci být hercem“ a Ondřej Mikuš s komiksem Cesta letopočtem. V kategorii

jiné prozaické formy si s dílkem SOS vyzískala první místo Tereza Pozziová ze základní školy Babice z Uherského Hradiště.

Kompletní výsledky republikového finále literární soutěže spolu s ukázkami jednotlivých prací najdete na sedmikvitek.pionyr.cz.

A co vy a vaše oddílové děti? Určitě se mezi nimi najde někdo, kdo tu a tam napíše povídku nebo básničku. Nebo máte oddílový časopis a děti do něj kreslí komiksy? Tak proč tato díla nepřihlásit do dalšího ročníku Pionýrského Sedmikvítku.

pořadatelé

CHCI BÝT HERCEM

I když vypadám jako kolík,
rodiče říkají, že jsem komik
a mne to taky baví,
náladu mi to vždycky spraví.
Rád vykládám básničky
třeba táta koupil botičky.

V divadle bych chtěl hrát,
mám to totiž hrozně rád.
Chtěl bych chodit do dramaťáku,
to by ale šťvalo tatku.
Chce abych do karate chodil,
já se tam ale vždycky nudil.
Chci tam přestat chodit a nemám obavy,
karate mě prostě nebaví.

Já chci herce býtí,
i ty slavičky mítí.
Chci být něco jako George Clooney,
chci pocítit tu hereckou vůni.
Chci být herce filmový i v divadle,
ale se školou mám na malé.
Možná protože líný jsem,
ale pořád mám svůj sen.

CESTA LETOPOČTEM

KONEC

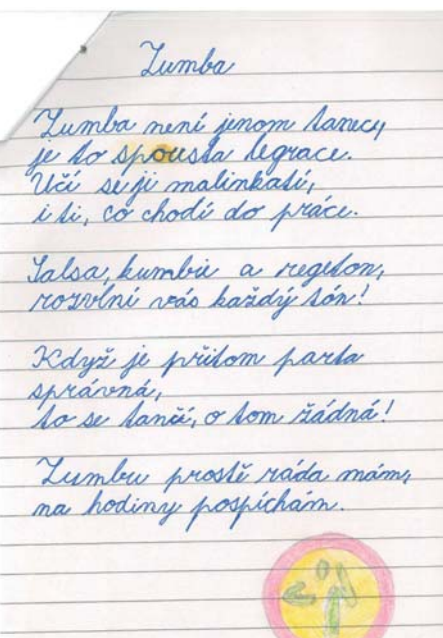
PODÍVEJTE SE
DO SVĚTA
DYNOSAURŮ

PLIVNÍK

SLUNEČNÍK

BRNO

Loďák za 1 sekundu a 74 setin

Na dvě stovky dětí i dospělých se v sobotu 13. února sešly v prostorách brněnské školy, aby se zde utkaly v tradiční zimní soutěži Dračí smyčka. Ta spadá pod celoroční koloběh závodů pionýrských tábornických oddílů z Brna a okolí. I proto častým tématem bývají tábornické dovednosti. Cílem soutěžících bylo uvázat předem stanovený počet uzlů v co nejkratších časech. Ty se potom sečetly a nejrychlejší závodník se stal vítězem. Účastníci byli rozděleni do kategorií dle věku, přičemž dvě nejstarší měly vázání ztížené vázáním poslepu a za zády. I přesto si však dokázali poradit a stopky měřičů se ani nestačily pořádně rozběhnout. Dílčími vítězi se stali také ti, kteří některé z uzlů dokázali uvázat vůbec nejrychleji. Padaly tak slušné rekordy ve všech kategoriích, například ambulanční spojku uvázal vítěz za 2,41 sekundy a lodní uzel dokonce za neuvěřitelných 1,74 sekund. V rámci Dračí smyčky probíhalo také hodnocení zpěvníků, webů a oblečení jednotlivých oddílů. Hodnotil se především design a funkčnost, k webům také dostaly jednotlivé oddíly zpětnou vazbu k dosažení ještě lepší propagace. Na závěr byla uspořádána módní přehlídka, během níž se předváděly poslední trendy v oddílové fashion, kroje, táborové obleky či propagační předměty za povzbuzování všech zúčastněných.

Tereza Tírís Navrátilová, 32. PTO Severka

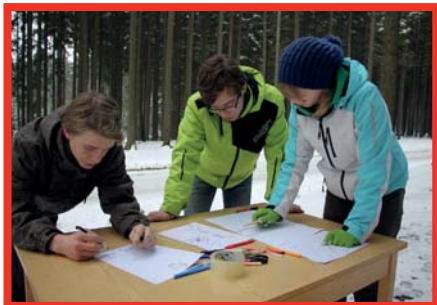
Vikendovka pro starší

Brněnská 14. TSP Zeměpisná společnost „Po cestách vlasti“ uspořádala začátkem února akci pro starší děti. Víkend začal pátečním srazem v Lužánkách a pátrací hrou po městě, která všechny po návštěvě kavárny, knihoven apod. dovedla až na vlak do Nového Města na Moravě. Kousek od něj se pak ve skautské chatě odehrávala hlavní část.

Celá sobota se promítla i na Facebooku. Ve dvou týmech se soutěžilo o to, kdo získá sdílením zážitků z programu více „líků“. Fotky a videa se sdílely s hashtagem #LikeZS, takže je i zpětně můžete zobrazit. Přes den se odehrála bojovka v lese nebo dílna k zamyšlení o životních hodnotách, lezení po laně a tvorba soch z izolepy. Večer bylo vše zakončeno ohňostrojem.

V neděli jsme se ke všem aktivitám a hlavně k otázce Facebooku a moderních technologií vrátili. Bavili jsme se jednak o těchto aktivitách v Zeesce, anebo třeba o bezpečnosti, soukromí a zálibnostech internetu.

Martin Hlavon

HORNÍ BŘÍZA

Velká cena oddílu Větrník

V neděli 28. 2. uspořádal pionýrský oddíl Větrník již dvanáctou soutěž, zařazenou do Velké ceny oddílu Větrník. Tato akce je věnována 30 letům existence oddílu při pionýrské skupině v Horní Bříze. Turnaj v piškvorkách se hrál systémem každý s každým

a ještě k tomu na 5 vítězných her. V klubovně se sešlo 13 dětí a 7 rodičů.

V kategorii dětí se stal absolutním vítězem Karel Krob, který získal maximální počet 60 vítězných her. Druhé místo získal Filip Kolář (57 vítězství) a třetí místo Adéla Preisingerová (54 vítězství). V kategorii starších dětí, mládeže a rodičů vyhrál Jaroslav Kolář (29 vítězných her z 30 možných). Druhé místo získala Lenka Mocová (28 vítězství) a třetí místo Lenka Rokycská (24 vítězství). Každý z vítězů si odnesl medaili a diplom soutěže. Do Velké ceny oddílu Větrník jsou rozděleny body dle umístění (10, 8, 6, 4, 2, 1 bodů).

Další soutěží je připravovaná hra Člověče, nezlob se, které se mohou zúčastnit všichni zájemci o tuto hru. Termín: čtvrtek 17. 3. od 16.00 v klubovně oddílu.

Jaroslav Novák, PS Horní Bříza

HRÁDEK

V Hrádku měli dlouhou sobotu

Ráno v sobotu 13. 2. vyrazila třicetiletá parta dětí a pionýrských vedoucích do okolí Hrádku. Výlet byl motivován masopustním průvodem. Hry po cestě dětem přiblížily, co to je postní doba, které maškary byly nejrozsáhlejší, apod. Po cestě jsme také nezapomněli na seznamování s místním zeměpisem a historií.

Na zastávce u pionýrských chatků byla poslední hra a posezení u táboráčku. K chuti přišly opečené uzeniny. Následoval rychlý přesun k hasičské zbrojnici, kde se připravoval

k zahájení opravdový masopustní průvod. Bakchus předal účastníkům výletu odměny, a tím výlet skončil a masopustní veselí začalo. Po hromadné fotografii se starostou vykročily masky do průvodu. V domě dětí se zatím scházeli bývalí pionýrství vedoucí z okresu Rokycany. Ty už řadu let hostí Pionýrská skupina Hrádek. Na začátku se pověsili s maskami a potom si povídali, vzpomínali a plánovali letní setkání. Závěrečná fotografie svědčí o dobré náladě.

Vlasta Vasková, PS Hrádek

KOPŘIVNICE

HOROR ples

V pátek 22. Ledna proběhl již 2. Horor ples. V sále se opět sešly zombie, přízraky, upíři, masoví vrazi a jiné nestvůry. Plesalo se v Závišici U Kremlů a k tanci a poslechu skvěle hrála kapela KIWI. Sešlo se nás přes 200 strašidelných nestvůr a bytostí a na parketě je bylo vidět až do pozdních ranních hodin. Letos byly k vidění krásné originální kostýmy. Vedle klasických zombie a nestvůr třeba také obrovská kotoučová pila zaseknutá do těla, hlava zazděná ve zdi či výpis z účtu (což je taky pro většinu lidí horor). Nejvíce ale pobavil kostým, kde účastník měl k sobě přidělaný stůl s mikrofonom a nápisem „Novoroční projev prezidenta republiky“. Na plesu nechyběla ani tombola, rakvičky (tančení s neznámým partnerem), soutěž o nejlepší masku a taneční vystoupení skupiny THARA. Velké díky patří všem, kteří dorazili v maskách a přispěli tak k vytvoření hororové atmosféry.

Tak příští rok opět na stejném místě ve stejném stylu U Kremlů.

Miroslav Klimecký, PS Kopřivnice

Na Dětské Portě v Praze

Dětská Porta je hudební celorepublikovou soutěží určenou pro děti a mládež do 26 let. Za naší skupinu soutěžili v kategorii T – Tábornický oddíl Šedé myšky a v jednotlivcích Adéla a Barbora Bargová a Duo Šedých myšek Barbora Barglová a Michaela Bryndová, které zpívaly vlastní píseň, již složila Bára Barglová. V sobotu jsme měli čas si projít Ledovou Prahu. Navštívili jsme Pražský hrad, Zámecké schody, Muzeum hudby, Zrcadlové bludiště a zajímavé světelné hry. Po obědě jsme se vydali do policejního muzea a večer na vyhodnocení soutěže do divadla v Bohnicích, kde probíhala celá soutěž. Naše Šedé myšky v kategorii T skončily na druhém místě.

Slavnostní koncert k 25. výročí Dětské Porty, který proběhl v pátek, byl poděkováním všem, kdo umožňují začínajícím hudebním nadějším ukázat své umění veřejnosti, rozdávat radost, motivovat se a v neposlední řadě poměť se s vrstevníky, dávají dětem prostor si to zkusit na pódiu a něco dokázat.

Zimní tábor ve Pstruží

Letošní ročník Zimního tábora začal hned po pololetních prázdninách v termínu 1. – 7. 2. na naší základně v Pstruží. Po příjezdu na základnu měly děti možnost se ubytovat a zabydlet se. Potom nastala chvíle na seznamování a rozdělení do čtyř skupin, které pracovaly bez svých vedoucích.

Počasi bylo jak na houpáče. Chvilíkem bylo jak na jaře, ale ve čtvrtce napadl sníh, a tak jsme postavili sněhuláka a různé stavby ze sněhu. Hráli jsme různé hry a pořádali výpravu za sněhem do Ski Areálu Opálená, kde bylo trochu umělého sněhu, na němž si děti zajezdily alespoň po zadku. V pátek se už děti mohly těšit na bowling a v sobotu na závěrečnou diskotéku.

Božena Klimecká, PS Kopřivnice

Všechno NEJLEPŠÍ!

- 8. 3. oslavil své 65. narozeniny **Karel Gregor** z PS Ivanovice na Hané (Jihomoravská KOP).
- 12. 3. oslavil své 50. narozeniny **Josef Chládek** z PS Veteráni Kladno (Středočeská KOP).
- 22. 3. slaví své 60. narozeniny **Václav Königsmark** z PS Štáhlavy (Plzeňská KOP).
- 23. 3. slaví své 60. narozeniny **Josef Mach** z 13. PS Kladno (Středočeská KOP).
- 25. 3. slaví své 55. narozeniny **Jarmila Vlachová** z PS Dr. Mirko Očadlíka (Olomocko-zlínská KOP).
- 30. 3. slaví své 45. narozeniny **Hana Procházková** z PS Pionýr Řečkovice (Jihomoravská KOP).
- 31. 3. slaví své 40. narozeniny **Petra Sládková** z PS Trojlístek Strašice (Plzeňská KOP).

Blahopřejeme!

Jarka, Jarka, Jarka, umba, umba, éééj...!!! Jaruško, přejeme ti k tvým krásným polokulatým narozeninám hodně pohody, radosti a hlavně zdraví. Těšíme se na další setkávání s tebou.

Tví pionýři z Holešova

KAMÍNKA UŽ KLEPOU NA DVEŘE

Přinášíme pár dalších užitečných informací. Všechny taky najdeš průběžně na webu (www.kaminka.pionyr.cz) a facebooku Kamínek.

Po příjezdu, v pátek večer, se můžeš těšit už tradičně na rituál, který se tentokrát ponese v duchu ohně, vzduchu, země a vody. Uvidíme ohnivou show a zajímavé vystoupení, zažijeme společné tvoření, zpívání a nejen to. Na rituálu nás zahřeje společný oheň – ty si s sebou přivez jednu svíčku, ideálně nějakou větší.

Co se týče programu, tak ve chvíli, kdy čteš tuto Mozaiku, je už téměř kompletní. Těš se letos na více externích lektorů – mimo jiné bude možná překvapen, že jiné organizace (TOM, ČTÚ, Junák a další) se od nás až tak neliší a můžeme s nimi vřele spolupracovat – jde nám přece všem o podobnou myšlenku. Zároveň se však neboj, pionýrství lektori

budou v převaze, a tím myslíme jak kamínkové stálce, tak i ty, co si lektorováním zažijí své poprvé.

Letošní Kamínka se snaží program rozlišit, abys měl snadnější výběr – máme programy odlišeny typově: Dílna (vyzkoušej si), Seminář (poslechni si), Rukodělka (vyzkoušej si), Výměna zkušeností (inspiruj a inspiruj se) a Doprovodné (užij si). Dále je u každého programu napsáno, co si z něj odneseš, pokud jej navštívíš (s sebou nebo v hlavě). Doufáme, že ti to usnadní výběr z téměř stovky programů, které letošní Kamínka nabídnou.

Připravili jsme zajímavé doprovodné programy, které ti umožní si ani chvíli neodpočinout, a to jak ve večerních hodinách, tak v noci. Přijď si zablblnout do tělocvičny, nebo zahrát deskovky, či zazpívat pár písní.

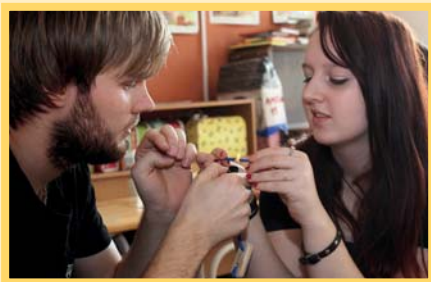
Případně vyraz v rámci programů poznat Brno a jeho zajímavosti, máš možnost výběru: ve dne i v noci.

Jestli si nemůžeš ve stejném čase vybrat mezi několika programy – napiš nám. Je jedno jestli do diskuze na Přihlášovně, na e-mail nebo Facebook. Radii zařídíme opakování programů, které zaujaly více účastníků. Postupně také otevíráme opakování plných programů, pokud je to v možnostech lektorů. Pro nejmenší máme připravenou školičku zastřešenou lesní školkou Lištička, takže si naplno užijí výlety do přírody i tee-pee v případě horšího počasí.

Článek zakončíme radou: „Dobře se na Kamínka vyspi, na akci už nebude čas a chuť odpočívat!“

Víta Ondráček

Ilustrační foto: Kamínka 2015

LETNÍ TÁBOROVÁ ŠKOLA NA ZELENÉ LHOTĚ

Z táborové školy se zaměřením na rukodělky se stává tradice. Zelená Lhota (základna PS Jitřenka) přivítá opět o prázdninách zájemce, kteří si chtějí vyzkoušet nové techniky rukodělných činností. V loňském roce načerpali účastníci moře zkušeností a inspirací, které mohli předávat dál ve svých pionýrských oddílech, skupinách, či na rukodělných seminářích organizovaných pionýrskými vzdělávacími centry. Pohodová nálada, chuť něco nového zkusit, aktivita zúčastněných, prostě tvůrčí atmosféra motivovala Ivanku Mochurovou k tomu, že nabídla své organizační schopnosti a zkušenosti k přípravě letošní táborové školy. Zájem o tuto akci projevili i samotní účastníci minulých ročníků. Dotazy přicházely i od pionýrů, kteří se o akci dozvěděli a o rukodělné aktivity se zajímají. Prostě úspěšné akce se propagují samy.

CO LETOŠNÍ TÁBOROVÁ ŠKOLA NABÍZÍ

Inspirace, nápady a náměty na rukodělnou činnost pro práci s dětmi. Účastníci se seznámí s novými výtvarnými technikami a získají praktické zkušenosti. Vytvoří si kartotéku výrobků pro práci s dětmi nebo budou tvořit jen tak, pro své vlastní potěšení.

Zcela určitě zájemci poznají pozoruhodnosti okolí Zelené Lhoty, neboť jsou v plánu i výlety do blízkého okolí.

V neposlední řadě táborová škola nabídne kreativní prostředí s pohodovými lektory, jejichž jména jsou zárukou kvality. Posuďte sami: N. Vítovcová, M. Hergetová, K. Brejchová, I. Červenková, V. Brandová, R. Holá, K. Brandová, I. Mochurová.

PROGRAM LETOŠNÍ TÁBOROVÉ ŠKOLY

Vyzkoušíte si práci s pedigem. Je to dostupný materiál, který je vhodný pro tvůrčí aktivity i mladších dětí. Korálkování, výrobu korálků a výtvarné techniky s korálky jsme zkoušeli již mnohokrát, ale možná vás nadchne nabídka na výrobu korálků pomocí spirálkovače.

Vedoucí, kteří využívají v činnosti prvky muzikoterapie nebo mají rádi netradiční hudební doprovody, přivítají výrobu dešťové hole.

Vyzkoušíte si tvořivé aktivity s ústřížky papírů, které se nazývají scrapbook. Zcela určitě tuto techniku využijete s dětmi při tvorbě alb, přáníček, zajímavých popisek, nadpisů a podobně.

Dárkové zdobené taštičky využijete nejen v oddíle, ale i ve svém osobním životě při obdarovávání svých blízkých a milých.

Dekorace ze starých knih je zcela určitě zajímavá technika, která v letošní škole nebude chybět a možná oživí naše prostory v klubovnách nebo pionýrských základnách.

Pokud o táborové škole uvažujete, pak neváhejte a přihlaste se. Rozhodně nebudete litovat!

Lída Kočí

Ilustrační foto: LTŠ 2015

DŮLEŽITÉ INFORMACE PRO ZÁJEMCE:

Termín: 13. – 19. srpna 2016

Místo: táborová základna Zelená Lhota

Cena: pro členy Pionýra: 900 Kč; pro nečleny Pionýra: 2 000 Kč

Přihlášky: Přihlášovna – do 10. července 2016

Předpokládaný počet účastníků: 20

Kontakt: i.mochurova@gmail.com

ODDÍLOVÁ FILMOTÉKA: ŠIKANA

Téma tohoto dílu Oddílové filmotéky je bohužel momentálně ve společnosti velmi živé (bohužel proto, že vůbec existuje – to, že se o něm mluví, je naopak velmi potřeba). Proto k němu i Pionýr jménem předsedy vydal prohlášení, které jste mnozí možná četli na pionýrském webu a zmínka je o něm ostatně i zde v Mozaice na straně 18. Přestože v našich oddílech se s podobným chováním setkáváme minimálně, „naše“ děti jej mohou znát třeba ze školy anebo také z internetu, protože „kyberšikana“ už dnes není žádná novinka...

Ačkoliv šikana patří k těm tématům, o kterých se mluví velmi těžko, obzvlášť pokud se někoho dotýká přímo, možná by k otevření debaty posloužil právě některý z níže nabízených filmů. Připomínáme, že nejde zrovna o příjemně oddechové kousky a rozhodně nejsou určeny k promítání menším dětem. Určitě si najdete čas a než si uděláte „filmové odpoledne“ koukněte na filmy sami, abyste je dokázali posoudit.

Jako obvykle ještě dodáme, že cílem této rubriky není určit, které jsou ty jediné správné filmy o šikaně, ale nabídnout inspiraci. Použitelných snímků je pochopitelně více, než zde vybrané dva domácí a dva zahraniční.

ČESKÉ

Pasták (1968, režie Hynek Bočan) – příběh mladého učitele, který nově – a také nedobrovolně – nastupuje do „ústavu ochranné výchovy“ líčí nejen brutalitu a cynismus vychovatelů, ale i odpor chovanců proti takovému jednání.

CSFD.cz: 77 %, IMDB.com: nehodnoceno

Mezi stěny (2007, režie David Vigner) – film líčí zdánlivě poklidný život dospívajícího chlapce, do kterého ovšem výrazně zasahují dva spolužáci, kteří si ho vybrali za oběť. Film je částečně podáván i z pohledu agresorů. Ačkoliv možná nevnímá zpracováním, svým obsahem do této filmotéky jednoznačně patří.

CSFD.cz: 50 %, IMDB.com: nehodnoceno

ZAHRAČIČNÍ

Zkažená mládež (2007, režie Ilmar Raag) – svědectví o šikaně a ponižování členěné do sedmi kapitol. Odehrává se v blíže neurčené estonské střední škole, kde se jeden student stává terčem neapných her svých spolužáků, které dráždí svou uzavřenou povahou. Žerty postupně přerostou v šikanu, jež vede až k tragédii.

CSFD.cz: 84 %, IMDB.com: 8,1/10

Cyberbully (2015, Velká Británie) – příběh mladé dívky, která jednoho dne objeví na Twitteru posměšky od svého bývalého přítele. S pomocí spolužáka „hackne“ jeho účet a přidává jeho jménem příspěvky urážlivé zase vůči němu. To spustí sled nečekaných událostí – na internetu totiž nikdy nevíte, kdo je kdo.

CSFD.cz: 74 %, IMDB.com: 7,2/10

Další tipy: Drsnák, Šikana, Bang, bang, seš mrtvej!, Pomsta šprtů

Pasták

Mezi stěny

Zkažená mládež

Cyberbully

STAŇ SE CHYTRÁKEM MĚSÍCE – JAK ZNÁŠ ISLÁM?

V této Mozaice končí povídání o migraci v rubrice No toto! Vzhledem k tomu, že v této souvislosti se často mluví o islámu, pojďme se podívat na to, co o tomto náboženství a jeho vyznavačích vlastně víme. Správné odpovědi můžete posílat jako vždy na adresu mozaika@pionyr.cz.

1) Víte, co znamená slovo islám?

- a) Láska k bližním
- b) Odevzdání se Bohu
- c) Boj proti nevěřícím

2) Která z následujících osobností nepatří mezi proroky islámu?

- a) Ježíš
- b) Mohamed
- c) Alí
- d) Mojžíš

3) Co nepatří k pěti pilířům islámu (sloupům víry), které tvoří základ náboženské praxe každého muslima?

- a) Pravidelně se modlit
- b) Povinnost dávat almužnu potřebným
- c) Bránit víru před nevěřícími

d) Alespoň jednou v životě vykonat pouť do Mekky

4) Odkud původně pochází zvyk zahalování vlasů muslimských žen?

- a) Doporučoval ho Mohamed. Zahalená žena podle něj nevyvolává mužský chtíč.
- b) Nařizuje ho Korán. Žena podle něj má zahalovat vlasy, krk a poprsí vždy, když se objevuje na veřejnosti.
- c) Zahalování bylo rozšířeným zvykem ve Středomoří. Zahalené ženy chtěly svým oděním demonstrovat svůj vyšší sociální status.

5) Kolik procent celosvětové muslimské populace představují Arabové?

- a) Asi 20 procent
- b) Asi 40 procent
- c) Asi 60 procent

6) Co z následujícího nenajdete v šaría, systému islámského náboženského práva?

- a) Povinnost platit příspěvek na chudé
- b) Povinnost muslima usilovat o vítězství islámu ve svém srdci i ve světě

- c) Právo muže oženit se až se čtyřmi ženami zároveň
- d) Návozy a doporučení týkající se osobní hygieny

7) Americká FBI zmapovala strukturu teroristických útoků ve Spojených státech v letech 1980 až 2005. Tipnete si, kolik procent z nich měli na svědomí islámští teroristé?

- a) 6 procent
- b) 24 procent
- c) 42 procent

8) Kolik stojí v Česku měšit?

- a) 2
- b) 12
- c) 22

Chytrák měsíce února

Kdo nejlépe odpověděl na minulé otázky a stává se „únorovým chytrákem“?

Šárka Zeusová, PS Dravci, Ústí nad Labem
Blahopřejeme!

Správné odpovědi z minula:

- 1) b; 2) b; 3) a; 4) c; 5) c; 6) b; 7) c

NAZUJTE TOULAVÉ BOTY

KOLEKTORY PRAHA

Kraj: Hlavní město Praha

Přijměte pozvání do pražského podzemí, do prostor jednoho z největších systémů kolektorů na světě. Zcela unikátní pražská kolektorová síť vám nabízí možnost neobvyklého pohledu na Prahu a její technické dědictví i současnost.

Nahlédněte do labyrintu technických chodeb, jakými se nemůže pochlubit žádné město na světě. Seznámíte se s nejnovější technologií výstavby kolektorů a se způsobem uložení inženýrských sítí. Navštívíte centrální dispečink, kde vám bude představen jeden z nejmodernějších a nejrozsáhlejších způsobů monitoringu na světě. Uvidíte ukázky průvrtů s inženýrskými sítěmi vedoucími z kolektorů přímo do sklepů domů. V hloubce 30 metrů si prohlédnete důlní nádraží a svezete se důlní lokomotivou.

Ubytování poblíž centra Prahy nabízí například DDM hl. m. Prahy ve vile Klamovka.

Více informací: www.kolektory.cz

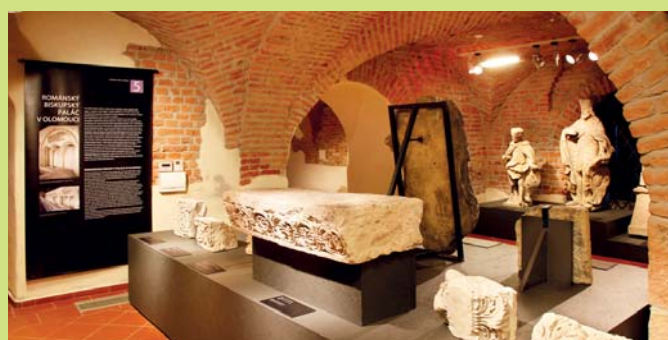
VLASTIVĚDNÉ MUZEUM

Kraj: Olomoucký

Pokud si rádi hrajete, zkoumáte a objevujete, vypravte se do Vlastivědného muzea v Olomouci. Historická a přírodovědná expozice čítají přes dva a půl tisíce exponátů. Dozvíte se ucelený příběh dějin města od středověku až po současnost, seznámíte se s přírodními poměry regionu od nížin až po hory a objevíte spoustu zajímavostí. Obě části expozice jsou doplněny interaktivními prvky, kde si kousky přírody Olomouckého kraje můžete nejen důkladně prohlédnout, ale i vyzkoušet, osahat nebo se do nich zaposlouchat.

DDM Olomouc, kde vám rádi nabídnou ubytování, je vzdálen pouhých deset minut chůze od muzea.

Více informací: www.vmo.cz

VČELAŘSKÉ MUZEUM A SKANZEN

Kraj: Moravskoslezský

V chráněném objektu starobylého chlebovického fojtství najdete včelařský skanzen a muzeum včelařství. V muzeu jsou umístěny úly od nejstarších slaměných až po nejnovější z tvrzeného polystyrenu, uvidíte zde i řadu medometů včetně nejstaršího. Nechybí medaile, odznaky a známky s včelařskou tematikou. Pro skupinové zájezdy je připravena videoprojekce o životě včel, přednášky o včelách, včelaření i včelích produktech, ukázky výroby svíček a medového občerstvení. Starší z vás budou moci ochutnat medovinu či proslulý medový likér Místecký Medák.

Ubytování nabízí například SVČ Asterix v Haviřově.

Více informací: www.vcelaricifm.cz

MUZEUM ŘEMESEL A PŘÍRODY SÝPKA

Kraj: Královéhradecký

Nové interaktivní muzeum přírody a řemesel Sýpka v Rokytnici v Orlických horách, které vzniklo v objektu bývalé sýpky, je zaměřeno především na děti. Ty se mohou v muzeu brodit potokem, vidět zblízka čápa černého nebo třeba vyrábět lubové krabičky a perličkové vánoční ozdoby. V muzeu se můžete zaposlouchat do dvou desítek zvuků, prohlédnout si fotky a vyřešit kvízy. Vystaveny jsou také exponáty přibližující historická řemesla, například výrobu skleněných ozdob či betlémů.

Ubytování lze sehnat v DDM Sluníčko v Týništi nad Orlicí, nebo se do muzea můžete přijet podívat z Náchoda, Pardubic či Hradce Králové.

Více informací: www.sypka-moh.cz

OVEČKA Z ORGANZY

Přinášíme vám další z výrobků, které si vyzkoušely účastnice letní táborové školy zaměřené na rukodělnou a výtvarnou činnost. Blíží se Velikonoce a k nim patří kromě pomlázky a malovaných vajíček i ovečky. Pojďme si jednu takovou veselou ovečku vyrobit.

Potřebujeme k tomu: polystyrenovou kouli o průměru cca 5cm, proužky bílé organzy o šířce 5cm, bílou látku, vatu (rouno nebo drť) na vyplnění hlavy, jehlu a nit, párátko (špejle), nůžky, fixy na textil, stužku nebo vlnu na mašli, případně nalepovací oči, tavnou pistolí.

Nejprve vyrobíme hlavu tak, že uštířené díly ve tvaru hlavy sešijeme k sobě a ponecháme otvor pro naplnění vatou nebo drť. Mladším dětem můžete připravit rovnou polotovár.

Potom otvor zašijeme a připevníme uši a čupřinu buď přišitím, nebo je můžeme přilepit tavnou pistolí. Nalepíme nebo nakreslíme oči.

Hlavu přilepíme tavnou pistolí k polystyrenové kouli tak, že lepidlo nanese na hlavu. Vezmeme proužek organzy a párátkem ji začneme zapichovat do polystyrenové koule.

Organzy je dobré použít bohatě, tak aby ovečka vypadala krásně baculatě. Jako nohy lze použít párátko nebo špejle. Ovečku lze vyrobit i jako zápich například do květináče.

A teď už stačí jenom dozdobit mašličkou, uvázat stužku kolem krku a ovečky jsou hotové.

Anička

Text do Bublín: Jana Křepelová

DOPLŇ BUBLINU

Přišel čas jarních úklidů, nejen doma, ale jistě i na mnoha základnách a tábořištích. A s ním tu máme také tematickou fotku a další příležitost procvičit si fantazii a smysl pro humor. Jaký text by měl být v bublině? Co asi běží holkám hlavou? Štve je víc praní v neckách, nebo dotěrný fotograf?

Už máš nápad? Tak se ozvi na mozaika@pionyr.cz a třeba se spolu s tebou zasmějí i čtenáři příští Mozaiky.

GEOCACHING V MLADÉ BOLESLAVI

Začíná jaro a piokačeři (rozuměj pionýři, kteří loví s GPSkou kešky v celosvětové hře geocaching) vyrážejí do světa. Tentokrát vám přinášíme nabídku keší, které najdete v Mladé Boleslavi. A proč zrovna z Boleslavi? Protože se tam pro zájemce airsoftu 6. – 8. května koná republikové setkání airsoftových oddílů (více na www.prihlasovna.pionyr.cz) a airsoftáci určitě ve svém vybavení nějakou tu GPSku budou mít.

Představení: Mladá Boleslav byla založena v 10. století Boleslavem II., kdy na chráněném skalním ostrohu nechal postavit dřevěný hrad. V té době začala na levém břehu středního toku Jizery zhruba 50km severovýchodně od Prahy vznikat osada. V roce 1600 povýšil císař Rudolf II. Mladou Boleslav na královské město. Poté město začalo rychle upadat a obrát k lepšímu nastartoval až rozvoj průmyslu. V roce 1905 zde byla založena automobilka Laurin & Klement, dnešní Škoda Auto.

Geocaching: Úplně nejbližší keška pro účastníky bude jednoduchá tradička *Bramburky* (GC4V3AF). V listingu se dovíte o tom, jak vznikly první chipsy a co o této pochutině tvrdí vědci z Mnichova. Další tradičkou je *Boleslavský pivovar* (GC53589), která vám představí historii pivovarnictví v Mladé Boleslavi, prozradí, jak se jmenoval pramen, ze kterého se zde vařilo pivo, a zavede vás na místo, kde kdysi stával mladoboleslavský pivovar.

Pokud máte rádi origami, zkuste mysterku *Origami cache* (GC239PV). Pro to, abyste získali cílové souřadnice, musíte složit snad nejznámější skládačku – jeřába. Takže odlov této kešky bude vyžadovat i trochu trpělivosti.

Mladá Boleslav je především známá výrobou automobilů. A kačeři s láskou k automobilismu si tu přijdou na své. Například mysterka *Embecko(1000)* (GC512R0) přiblíží historii tohoto legendárního vozu z mladoboleslavské automobilky. Multina *Zavodni – SKODA Octavia WRC* (GC5FW8Z) zase popisuje, jak to bylo se závodními vozy Škoda Octavia a mimo jiné se zde dozvíte, kdy začala Škodovka používat nové logo. O autech, ale poněkud jinak, je i mysterka *MB*

rebus (GC3TACG), takže kdo rád luští, s chutí do toho.

Příznivci kopané si mohou odlovit tradičku *FK Mladá Boleslav* (GC1RK78) a podívat se tak na fotbalový stadion. Pozor, stadion se na noc uzavírá.

Metalova cesta (Metal Trail) (GC391HD) je jednoduchá multina určená pro všechny, kteří se chtějí projít po centru Mladé Boleslavi a prostřednictvím 16 informačních panelů se dozvědět nějaké zajímavosti o městě. Tady se vyplatí mít s sebou tužku. A pokud už se budete procházet po centru města, nevynechte mysterku *MB Oaza* (GC11VJ1), která vás zavede ke Svatohavelskému parku a Hejdvovým zahradám. Také multina *U nebozítka* (GC48Z68) vám ukáže netradiční pohled na místa v Mladé Boleslavi, určitě stojí za to přečíst si listing, který je plný historických zajímavostí. Mysterka *Mikulas Klaudian* (GC3RTQC) seznámí kačeři s mladoboleslavským lékařem, nakladatelem a učencem, který mimo jiné vytvořil úplně první tištěnou mapu Čech.

S multinkou *Drezovci* (GC1W9A5) se můžete podívat na skupinku vzrostlých památných stromů Dřezovce trojtrnného, a například zjistit, že pražená semena používali američtí osadníci jako náhražku kávy, nebo k čemu používali severoameričtí indiáni pupeny tohoto stromu.

Máte rádi pohádky? Pak se vám určitě bude líbit mysterka *Cesta k parezove chaloupce #1* (GC51ZHP). Tak GPSky do ruky a pohádka začíná.

V Mladé Boleslavi a okolí je hodně rozličných kešek. My si dnes povíme ještě o jedné určené pro cyklisty. Na pořádný výlet na kole vás vezme multi keš *Historie Cyklistiky* (GC50YCM).

Doprava a ubytování: Mladá Boleslav leží na železničních tratích Praha – Turnov, Mělník – Stará Paka a Nymburk – Mladá Boleslav. Do města se také pohodlně dostanete autobusem. K ubytování můžete využít například Klub „Oáza dětí“, který patří 1. PTS Táborník Mladá Boleslav. Bližší informace najdete na www.1pts.cz.

Anička

A co u vás? Máte v okolí nějaké pěkné kešky, které potěší nejednoho kačeři? Tak nám o nich napište a pozvěte ostatní piokačeři k jejich odlovu. Své geopozvánky posílejte na anna.novakova@pionyr.cz.

OTESÁNEK OTÍK

ANEB I JÍDLO MŮŽE BÝT VÁŠEŇ, DROGA ČI ŽIVOTNÍ FILOZOFIE

Před chvílí jsem dojedl. Co dojedl!? Dobaštil. Pojedl jsem s chutí, a nyní ještě utírám mastné rty do hřbetu ruky, abych nepokapal klávesnici, mám-li napsat „potravinový“ článek. Spíše snad vzpomínku na našeho Otu, kterému dlouhá léta nikdo neřekl jinak než Otesánek. Nejprve pokradmu, později to byla přezdívka zcela „oficiální“... Ještě chci ovšem upozornit, že konec tohoto příběhu bude pohříchu zcela banální.

ZASUNUTÁ VZPOMÍNKA...

Z paměti lovím obrázek toho poklidného odpoledne na tábořišti Za Stěnavou, kde si za parného letního dne děti vytáhly deky a uložily se do stínu, aby oddechly v rámci poledního klidu. Vedoucí připravovali v „boudě“ odpolední program, když je ven

měl odpoledne problém. Otaš mi pobrekával, že dostává sodu.“ I když se to dalo čekat, všichni jsme se vyděsili. Když už o tom Géza (který si vždy ve svém oddíle dokázal spořádat i velké sígry) mluví, tak to je problém. Ostatně, aby nebyl – ve všech soutěžích, kde šlo o dynamický výkon, Ota „spolehlivě“ výsledky ostatních zadržil, což se mezi dětmi odpouští obtížně.

„DIVÍTE SE?!“

s poněkud sarkastickým tónem pronesla Alena, zdravotnice. „Zkuste si každý ten váš odpolední výšlap absolvovat s patnáctikilovým batohem, což je Otův případ!“ Jasně – pomysleli jsme si všichni, cokoli je nad běžnou váhou, nese tělo (a lhostejno jestli dětské či dospělé) jako zátěž navíc. Jakkoli přirovnání k batohu se zátěží může znít vtipně. Ale pokud by to místy i úsměvné pošťuchování mělo začít přerůstat do dětsky hrubého sekýrování?! To už je krůček k regulárnímu pronásledování (abych nepoužil to obávané slovo „šikana“).

„Mám to na paměti a pod kontrolou,“ pronesl Géza tónem, který nikoho nenechal na pochybách, že týrán v jeho oddíle pšenka nepokvete. „Ale zmiňuji to tady proto, že to je širší problém!“ – dodal už mírněji a s očekáváním, že se záležitost jen tak nepřejde.

NEPŘEŠLA!

Protože to se nesmí přihodit. Děti s nadváhou (abychom hned nemluvíli o obezitě, byť to byl Otův případ) jsou často vystaveny

i drsné kritice od ostatních. A můžeme opakovat klišé: „Rozhodující je vliv rodiny!“ – jenže Otíkovi rodiče byli oba hodně hubení. Jeho potíže však začaly u prarodičů... Oběma babičkám se zdálo, že je „hubený jako lunt“, a tak se předháněly, která ho více vykrmí. A jemu se to začalo líbit.

Nebudu vás unavovat všedním příběhem, který jsem vylovil z paměti, aby nešlo jen o formální poučení, co s těmi tloušťkami v oddílech dělat. Mám za to, že podobnou zkušenost musí mít skoro každý, protože nadváha – dnes se říká nevýhodný poměr BMI – je i v dětské populaci stále běžnější. A pohyb u obézních dětí je komplikovanější než ta samá aktivita u dítěte s normální hmotností. Což my musíme mít na paměti.

Ota se v pubertě vytáhl do výšky, a protože rodiče byli rozumní, tak se váhově srovnal a dnes na táborové fotky hledí s pobaveným úsměvem. A svým dětem s nadhledem vysvětluje, proč mu tolik jeho kamarádů říká Otesánku.

TAK: TEČKA.

Příběh skončil dobře a já začínám přemítat... Co jsem to měl vlastně k obědu? Černé světlo mi ve mně říká, zůstať sedět a přečíst si to po sobě ještě jednou... Ale tichý vnitřní hlas, který má v sobě jistě i mnohé dítě, připomíná, že v kuchyni ve skleněné misce je několik tyčinek s oříšky ... a že od oběda uplynul již jistý čas... Zvedám se, trochu ztěžka, pravda, už mám také svá kila, eh, chtěl jsem napsat věk. A jako sup se vydávám na okružní let, abych se obětoval a pozřel něco, co by ostatním mohlo přidat kila, zatímco mně na kráse. Letím ovšem tiše, protože ani mne nebaví poslouchat vyčítavé „Ty už zase jíš?“ nebo „Zavři tu lednici, koukáš do ní každých pět minut!“. Mám z toho pak výčitky svědomí, ale ty za chvíli spolu s pytlíkem chipsů přejdou...

Můžeme vyčítat dětem, co sami od sebe tak dobře známe? Těžko! Ale jim i sobě můžeme připomínat: Jezme s mírou.

Kolektiv autorů

zdroj: pohadkyprodeti.cz

vylákal huronský řev – převažoval v něm smích, a tak jsme bez obav vyšli a začali sledovat dění přímo.

Při oddechu vlezl se Ota rozhodl, že ostatní zaujme dovedností, kterou většinou hubená dítka nebyla s to předvést: vyhrnul si tričko a předváděl, jak si dovede pohrát se svoji břišní pneumatikou, co všechno a kam nahrne. A protože to byl cvalda účtyhodný, za vlnu, kterou dokázal prohánět bránicí, by se nemusel stydět ani mnohý bojovník sumó. Po chvílce se však všem pohled na břišní tsunami omrzela a ryk se uklidnil...

Na večerním posezení však Otíkův vedoucí Milan (zvaný Géza) poznamenal: „Asi všichni máme v paměti tu popolední scénku, ale já

PŘÍČINY

- Zvýšení váhy mohou zapříčinit hormonální vlivy. Jde ovšem asi o 1 % případů. (Významný vliv na zvýšenou tělesnou váhu má především hypofunkce štítné žlázy a zvýšená hladina hormonů nadledvin.)
- Dalším důvodem mohou být některé léky, vyvolávající větší chuť k jídlu – takovéto účinky mívají některá antidepresiva, neuroleptika, glukokortikoidy (léčba nesprávné funkce kůry nadledvin) a hormonální léčba.
- V naprosté většině jde ovšem o důsledek tzv. civilizačních důvodů, jednoduše řečeno: jde o nevyvážený příjem a výdej energie.
- Platí, že společnost míří ke snižování fyzické aktivity – všeobecně, a u mladší generace zejména, ovšem bez omezení příjmu potravy. Tím se roztáčí spirála problémů...

CO DĚLAT

- Dítě předem nevyloučit;
- nezesměšňovat (nepodporovat hanlivé přívlastky), ale jeho vzhled ani úplně nepřehlížet;
- snažit se zjistit příčiny nadváhy a – nejlépe ve spolupráci – se pokoušet problém citlivě řešit;
- dítě, jež se často programově straní kolektivu, vědomě zapojovat;
- neformálně s ním občas pohovořit na téma, že přebíjet případný stres z tloušťky libými pocity z pamlsků potíže nevyřeší;
- brzdit jeho chlubitve projevy a předvádění se, jak obrovské množství jídla dokáže sníst a jaké má břicho a sílu (většinou jde o obrannou reakci a uvnitř se obvykle stejně trápí);
- ovšem POZOR: vzývání kultu hubenosti rovněž není na místě, může vést k odmítání přijímat potravu.

RISP OČIMA BLONDÝNY

Po probrání dokumentů se opět vracíme k úrovním (rolím) v RISPu. Po členovi, vedoucím klubu a oddílu nás čeká vedoucí pionýrské skupiny, jehož povinnosti a pravomoci jsou nejen z pohledu RISPu zase o kus větší než u dříve zmíněných. Vzhledem k jejich rozsahu se vedoucímu pionýrské skupiny budeme věnovat i příště.

VEDOUCÍ PIONÝRSKÉ SKUPINY (1. ČÁST)

Vedoucí pionýrské skupiny pracuje kromě údajů o své osobě, stejně jako všechny předšlé úrovně, s údaji o členech v oddílech, o členech přímo na skupině, s oddíly jako celky a dalším. Na starost má správu celé pionýrské skupiny. Tentokrát se zaměříme na práci s lidmi na skupině.

Vedoucí pionýrské skupiny se v rámci práce s lidmi stará v první řadě o editaci osob a jejich základních údajů, včetně vkládání kontaktních údajů, jejich správy a aktualizace, ve druhé řadě o přidělování aktivních práv konkrétním osobám v souladu se směrnicí o registraci a evidenci. Dále pak spravuje seznam funkcionářů PS a udržuje jej aktuální, stejně jako základní údaje o funkcionářích. V neposlední řadě pracuje s dalšími informacemi, jako je kvalifikace nebo dokumenty, spojené s konkrétní osobou.

Vedoucí pionýrské skupiny samozřejmě stejně jako vedoucí oddílu řeší nové členy pionýrské skupiny, kdy v případě přidání nových osob musí vygenerovat hlášení o evidenci nových členů stejně jako vedoucí oddílu. (Viz Mozaika prosinec 2015, str. 25.)

JAK NA TO?

Informace o PS a jejich členech opět spravujeme přes záložku Editace, kde po zobrazení možnosti editace, vybereme profil PS. Pro práci s lidmi je důležité mít všechny osoby v RISPu vložené. Osoby vkládáme stejně jako

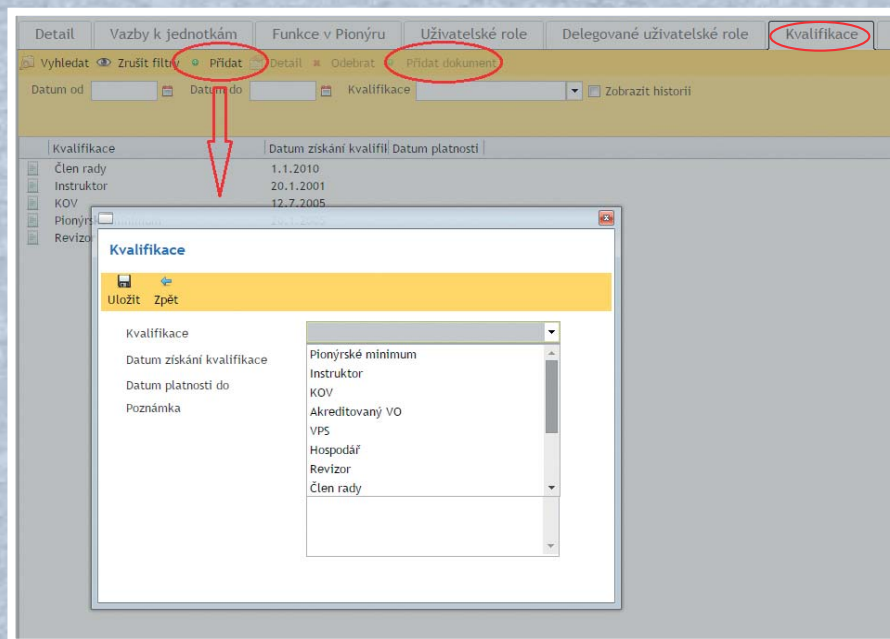
v případě oddílů, rozdíl je pouze v tom, že u vkládané osoby vybíráme, do jaké jednotky bude patřit, konkrétní oddíl, klub (v případě vedoucích) nebo přímo na PS. Nedílnou součástí u osob je vkládání kontaktních údajů především u funkcionářů, ale obecně u všech nad 15 let a dále rozhodnutí, zdali se vkládané osoby stanou aktivními uživateli RISPu, opět se to týká osob nad 15 let.

Pokud chceme pracovat s funkcionáři, tak si v detailu PS klikneme v horní liště na záložku

HUSTÝ!

Po zobrazení detailu osoby vybereme v horní liště kvalifikace. Poté se pod horní lištou zobrazí další lišta, která se váže přímo ke kvalifikacím. Zde vybereme přidat a zobrazí se nám okno přidávané kvalifikace, kde z nabídnutého seznamu (viz obr.) vybereme typ kvalifikace a datum, kdy bylo kvalifikace dosaženo (k tomu je třeba mít dokument potvrzující kvalifikaci, tak abychom ji mohli prokázat).

funkcionáři. Zde můžeme funkcionáře přidávat dle přidělené funkce, včetně data počátku a konce funkce viz obr. nebo odebírat (při odebírání je třeba mít na paměti, že můžeme odebrat pouze funkcionáře, kteří nemají funkci automaticky např. člen rady PS – tuto funkci mají automaticky všichni funkcionáři z podjednotek).

Další, na co je třeba dát pozor, je, že do seznamu funkcionářů můžeme vložit pouze osobu, která je již evidována na PS, nevkládáme zde novou osobu.

Z pohledu dalších informací, kam patří dokumenty a kvalifikace, pracujeme opět především s funkcionáři PS. Pokud chceme přidávat kvalifikace, musíme zobrazit detail osoby, k níž chceme kvalifikaci přidat.

V závěru vkládání kvalifikace můžeme vepsat ještě poznámku. Po vyplnění dáme v okně vlevo nahoře uložit.

Ve stejné liště, tentokrát úplně vpravo můžeme přidat i dokument dokazující dosažení kvalifikace, postup je jinak shodný, jako při přidávání kvalifikace.

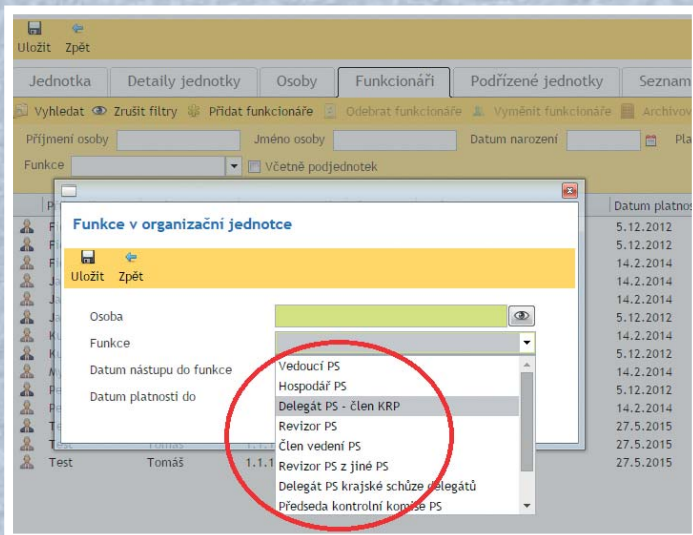
CO DÁL

Z pohledu osob má vedoucí pionýrské skupiny jako hlavní úkol udržovat seznam osob na PS aktuální, vytvářet hlášení o evidenci nových členů a doplňovat údaje – kontakty u osob starších 15 let, získané kvalifikace ad. Vedoucí PS současně může delegovat svá práva jinému členovi PS, který se tak o správu PS může starat za něj nebo ve spolupráci s ním.

Nejdůležitější povinností je však řešit registraci PS a správu seznamu oddílů a klubů, jejich zakládání a archivaci, o kterých si povíme příště.

V případě jakýchkoliv nejasností, dotazů, ale především námětů na zlepšení mne kontaktujte na vendy@pionyr.cz.

Vendy

GLOBÁLNÍ MIGRÉNA NEKONČÍ

Uzavíráme povídání o migraci, které je trochu netypicky rozdělené do dvouapůl pokračování. Ani tentokrát nebudeme rozebírat a komentovat aktuální události, tento úkol vydatně plní jiná média. Právě ona se zcela nepřehlédnutelně podílejí na utváření našich názorů, což platí obzvláště na probíhající migrační krizi. Pokusíme se naše povídání udržet v zamýšlených mezích - doplníme ještě některé dílky do mozaiky faktů i názorů.

O ČEM JSME UŽ PSALI...

Povídání o migraci je trochu roztahané, pojďme si proto shrnout, co jsme již zmínili:

- S respektem k různosti názorů se tématu imigrace nevyhýbat: pokud děti mají zájem o imigraci hovořit, je vhodné s nimi mluvit a uvádět příklady z více názorových proudů.

- I proto, že Ideály Pionýra sice nedávají detailní návod, co dělat a co si myslet, ale nabádají nás k aktivnímu postoji – hledání, pochytávání, poznávání pravdy. Nesměřují nás k rozdávání nálepek: to je sluníčkář, tohle xenofob a tamto vlastizrádce.

- Přiblížili jsme pohledy stran sporu o to, zda do Evropy přicházejí uprchlíci, kterým je nutno pomoci, nebo spíše příživníci.

- Shrnuli jsme pojmy imigrant (resp. migrant) a uprchlík. Dnešní díl načneme dalším užívaným souslovím.

MUSLIM = TERORISTA?

Většina migrantů jsou muslimové a to je pro mnohé kritiky jejich přijímání (a nejde jen o laciné křiklouny, ale i o známé osobnosti) jeden z hlavních důvodů ke znepokojení. Říkájí, že nás imigranti přijíždějí ovládnout a zničit – že jde o cílenou invazi a islamizaci Evropy. Jako každé černobílé uvažování se to ovšem jeví spíše jako akutní záchvat paniky než výsledek rozumné úvahy. A bohužel nejspíš pramení i z nevědomosti a přehlížení fakt. Vždyť v Evropě již žije mnohem více muslimů, než kolik jich nově přichází – přes 40 milionů (byť většina mimo EU). Jejich podíl v obyvatelstvu se rozhodně nezvýší tak dramaticky, aby bylo možné mluvit o islamizaci Evropy.

To je ale jen jeden z uváděných důvodů k obavám. Zpráv o islamistech podnikajících teroristické útoky na ozbrojené složky, úřady i obyvatelstvo je spousta. Hodně se mluví i o krutých poměrech tam, kde je uplatňováno právo šaría (nebo spíše jeho extrémní výklady). Celkově se z našeho pohledu jeví, že muslimové jsou velmi odlišní, jinak uvažují, často vyznávají odlišné hodnoty. To lze obtížně zpochybnit. Opravdu je ale třeba každého muslima brát preventivně za teroristu? Pak – jakkoli si to leckdo nepřipouští – je nezbytné připomenout, že naprostou většinou obětí extrémních islamistů a lidí prchajících z území ovládnutých tzv. Islámským státem jsou také muslimové...

Je zjevné, že to, před čím je nutné mít na pozoru, není náboženství (a je jedno, zda jde

o islám), ale (zde zvláště náboženský) extremismus. Ostatně není to tak dávno, kdy jsme se v Evropě navzájem pobíjeli kvůli odlišnému pojmání křesťanství... Rozdíl je pouze v časovém odstupu a znamená to snad, že křesťan = terorista? I když, vyprávějte o tom původním obyvatelům v řadě zemí, kde bylo křesťanství rozšířeno – mečem...

POŠUZUJME ZPRÁVY Z MÉDIÍ STRÍDMĚ

V úvodu jsme vzpomenuli vliv sdělovacích prostředků a je jedno zda zcela oficiálních či e-mailových řetězků a sdílení zpráv na sociálních sítích. Připomeňme i tzv. zaručené zprávy, které nakonec nesou označení hoax a jde o „dovedné“ mystifikace, v horším případě šíření poplašné zprávy, viz box vedle. Příkladem z odlišné strany jsou fotografie, které obletěly svět...

Mediální působení nevede ke zpřehledňování situace, ale spíše k radikalizaci části společnosti (na obou krajních pólech). Přitom nepřátelství, rozštěpenost a názorová hluchota nás oslabuje všechny.

LIDSKOPRÁVNÍ ROZMĚR

Zdá se, že na síle nabírají jen nenávistné postoje, jsou ale i příklady chápajícího a otevřeného prostředí. Existuje přístup naprosté otevřenosti, který ovšem – dotažený rovněž do krajnosti – hovoří o tom, že příchozím máme otevřít „úplně všechno“, ba nesmíme si je dovolit jakkoli omezovat... Jakoby se jejich práva změnila v posvátné božstvo. A povinnosti se zcela vytratily.

Chápavý člověk však v tomto pojetí vidí pouze jinou verzi extremismu. Přece i uprchlík musí dodržovat platná pravidla a neprosazovat se násilím. Protože právě podobné neomalenosti vyvolávají ony odmítavé až nepřátelské odezvy. Příkladem je – bohužel – také dost. Stále ovšem platí: Jediný trvale udržitelný model je, že pravidla mají platit vždy pro všechny stejně. Ustupování z pravidel může zažehnat krátkodobou potíž, ale způsobí problémy dlouhodobě.

PŘÍLEŽITOST PRO NÁS

Již vícekrát jsme připomínali zásadu: aktivní postoje pomáhají překonávat i náš strach či nejistotu z neznámého. Nástroje jsou prostě

První výskyt zaznamenán: 12. 2015
UPRCHLÍCI V KOSTELCI ZNÁSILNILI HOLČÍČKY
POZOR – V KOSTELCI NAD ORLÍCI JSOU UBYTOVÁNÍ UPRCHLÍCI, KTERÍ MAJÍ VOLNÝ POHYB. JIŽ ZNÁSILNILI 2 MALÉ HOLČÍČKY. TY JSOU NA PSYCHIATRII.
TELEVIZE VŠE NATOČILA, ALE NESMÍ TO ODVYSÍLAT. POLICIE ZAKÁZALA VŠEM O TOM MLUVIT.
CHTĚJÍ DALŠÍCH 600 UPRCHLÍKŮ UBYTOVAT V KRÁLÍKÁCH.
PROSÍM ŠÍŘTE TO MEZI LIDI, NESMÍ SE TO DOPUSTIT!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Vyjádření zainteresované osoby

Správa uprchlických zařízení dementuje poplašnou zprávu o údajném znásilnění dětí klienty z Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. Správa neneviduje žádnou takovou událost.

V obci Králíky probíhala v roce 2015 jednání s místní samosprávou o možném zřízení rezervního pobytového střediska s kapacitou cca 100 lůžek. Zřízení tohoto zařízení bylo odloženo. SUZ nezřizuje žádná utajená střediska, jak se občas uvádí v dalších kolujících fámách.

Žadatelé o mezinárodní ochranu jsou ubytováni pouze ve stávajících zařízeních. Žadatelé, kteří byli propuštěni po absolvování zdravotních prohlídek a celé vstupní procedury včetně identifikace z přijímacích středisek, mohou požádat o ubytování v soukromí na vlastní náklady mimo pobytová střediska.

Správa uprchlických zařízení MV

– kritické myšlení, nazývání věcí pravými jmény, hledání a porovnávání různých názorů, nepodléhání demagogii...

Členové našich oddílů jsou z různého prostředí, mají často odlišné osobní zkušenosti, i rodiče jim mohou předvádět vyhraněné odlišné názory, jistě si proto zaslouží, aby jim jejich vedoucí předvedl jinou scénku než polooanonymní extrémista na Facebooku.

Naplníme vrchovatě Ideál Pionýra: POZNÁNÍ a současně nebudme soudci s jediným správným názorem. Zbavme se mylného dojmu, že tolerance a otevřenost k argumentům druhých je slabost. (Naopak: je to právě sebevědomí, které umožňuje respektovat, přijímat „jinakost druhých“ a naslouchat i jejich hlasu.) Neobávejme se ukázat, že ne vše, co se divákům či čtenářům předkládá, je pravda. Třeba se i, jakkoli to může být obtížné, překonejme © a předložme dětem krajní názory z obou či více proudů a umožňujeme jim (přiměřeně věku, pochopitelně) utvářet si vlastní názor. Nenechejme opatrnost přerušovat ve strach a strach v nenávisť, a to nejen kvůli sobě, ale hlavně kvůli dětem, pro které jsou jejich vedoucí vždy vzorem.

To je naše příležitost, i odpovědnost. A měli bychom jí dostát se ctí.

redakce

CO VY A VAŠE DĚTI NA TO? JAKÉ MÁTE ZKUŠENOSTI? PIŠTE NA MOZAIKA@PIONYR.CZ!

PŘÍPRAVA IX. VZP JE V BĚHU

Někdo to přijde jako kolovrátek... Točí se, točí a stále opakuje totéž: IX. VZP se blíží, měli bychom na to pamatovat. A pak se dáte na nějaké akci do řeči s přítomnými a žoviálně zmíníte, že už asi přemýšleli, co jim ve Stanovách Pionýra vyložené vadí. Následuje nezřídka údiv: A proč o tom přemýšlet? Špitnete cosi o blížícím se výročním zasedání a následuje udiveně zdvižené obočí: Opravdu? To jsme si ani nevšimli, že už zase...

ŽÍT V BLAHÉ NEVĚDOMOSTI

a víře, že ti chytráci kdesi „nahoře“ vše moudře vyřeší, je stejně nebezpečné jako podezřavost, že ti „nahoře“ kují stále nějaké pikle a beztak nám zatajují podstatu všeho, a to vše jen proto, aby nás „dole“ obalamutili. Jediný lék na oba zmíněné extrémy je sledování dění a zapojení se do něj. Příležitosti pro to jsou. Náhlá procitnutí a z nich plynoucí případné zlobné reakce – to už je pouze důsledek.

VÝZVY K ZAPOJENÍ JSOU

zcela obecné i přiměřeně konkrétní (jak jen mohou být). Skutečnost, že několik krajských organizací (a jimi zastupovaných PS a PC) nemá stále zástupce v obsahové komisi, je nešťastným dokladem potíží. V rámci probíhajících oblastních porad získávají přítomní zástupci PS a PC představu o záměru, kterým směrem se chystají ubírat změny Stanov Pionýra a Řádu pro přípravu a jednání VZP. Stejně jako dostávají odpovědi na otázku, jak bylo s dosud došlými náměty k předmětným dokumentům naloženo. Například, že o dvou předložených návrzích:

- zvýšení minimálního počtu členů PS,
- zvýšení minimálního počtu registrovaných oddílů na PS

nechceme nyní rozhodovat. Zde máme za to, že jde o podněty, k nimž se jistě musí vést rozsáhlejší rozprava. Ale ani tyto nezapadly, třebaže vyvolávají tradičně i prudké výměny

názorů. Budou přeneseny do dalšího období kvůli posouzení souvislostí.

SOUČASNÉ ZMĚNY

jsou především v redakční a některé v technické rovině. Odstraňuje se rovněž několik chyb, na které poukázal tříletý provoz a přenášení dokumentu do praktického života spolku, např. vyřešení nepřetržité existence či bezprostřední návaznosti České rady Pionýra. Řád pro přípravu a jednání se významně doplňuje v části jednacího řádu VZP o volební ustanovení, tak jak bylo navrhováno posledně. Zde proto jde o vcelku výrazný zásah a jistě proto stojí za pozornost. A nezapomeňme na volby orgánů Pionýra, stanovy pro ně nabízejí pětileté funkční období – o jaké délce nakonec rozhodnou delegáti na jednání? Je to důležité i s ohledem na získávání kandidátů do všech pozic v orgánech Pionýra...

Martin

STRUČNĚ Z VV ČRP

Jednání Výkonného výboru ČRP, které proběhlo ve dnech 12. a 13. února v Chatě Jitřenka v Zelené Lhotě, bylo hodně pracovní, zabývalo se mnoha praktickými otázkami. Příkladem, který se tak či onak dotkne všech čtenářů, je projednání a schválení aktuálních Pokynů pro čerpání dotací MŠMT (více v Tu-ňákovi) a spolu s nimi i související části rozpočtu na rok 2016. Ekonomiky se dotýkala i další témata, a to jak stálá, jako předložení aktuálních informací o finančním

majetku Pionýra, tak i nepravdělná, jako například vyhlášení Vnitřního výběrového řízení na opravy, údržbu a dovybavení nemovitostí (další informace najdete také v Tu-ňákovi), či výběrové řízení na operátora pro pionýrskou telefonní síť – PÍTEL.

Jako vždy byly předloženy aktuální informace o pionýrských nemovitostech, tentokrát i s plánem „kontrolních dnů“ v roce 2016. Dále Výkonný výbor projednával například postup tvorby Směrnice o hlavní činnosti, stav

přípravy Výroční zprávy Pionýr 2015, ohlasy na Ledovou Prahu a koncert Děti dětem. Již v samém závěru byla otevřena pracovní rozprava o projektu Zdravá pionýrská krev a jeho inovaci – předloženy byly návrhy triček, zámeř na sběr informací a další. Toto téma není ještě zdaleka uzavřené a i v Mozaice se o něm budete v budoucnu jistě dočítat více.

red

PROHLÁŠENÍ K ŠIKANĚ A VÝCHOVĚ

Možná bych spíše měl napsat prohlášení k výchově a šikaně, ale někdo stejně řekne, že je to jen slovíčkaření. Skutečností je, že Pionýr, přesněji – jménem svého předsedy, zaujal stanovisko ke společenskému jevu a šlo směrem k veřejnosti. Stalo se tak po delší době. Názory na podobné kroky se totiž v Pionýru různí, a tak se s nimi snažím šetřit.

PŘEDMĚTNÝ PŘÍPAD ŠIKAN

však vyvolal významnou reakci ve sdělovacích prostředcích, proto mi přišlo vhodné k věci formulovat a veřejně prezentovat stanovisko (najdete ho např. na www.pionyr.cz). Nemyslím si, že by v „Prohlášení“ vyslovené názory byly všespasitelné, to rozhodně ne. Ale

skluzávání některých veřejně prezentovaných názorů k zobecňujícím zkratkám je považované... Nyní mi však nejde o rozepisování postoje k vpravdě šíleným projevům tyranizování učitelky. (Bohužel je totiž nezbytné připomenout, že i ona k tomu něčím musela přispět – přinejmenším mlčením...)

RIZIKOVÉ CHOVÁNÍ DĚTÍ

se významně rozšiřuje, skutečností je, že v r. 2015 zaznamenala školní inspekce případy agrese vůči učiteli ve 28,8% zkoumaných základních škol. A tvářit se, že naše akce a oddíly jsou nedotknutelnými ostrůvky klidu, by bylo krátkozraké. Tím více pro nás

vytvívá nutnost pečovat o to, aby pionýrské oddíly a kluby byly slovy Programu Pionýra, faktickou „školou vztahů, respektu a řady dalších sociálních dovedností“ a vybavovaly děti tím, co jinde nenajdou (lhostejno jestli doma, ve škole atd.). Přemýšlejme o projevech dětí, o důvodech jejich konkrétního jednání, nepodceňujme názny problémů a případně o nich nemlčme. Je to naše nesmírná odpovědnost: především vůči dětem, ale i nám samotným. Přinejmenším tohle bychom si měli odnést z masáže náhle procitnuvších médií kolem jednoho z mála zveřejněných, ačkoli ne ojedinělých případů šikany.

Martin

OD ODDÍLU DO CENTRA DĚNÍ

Marcela Hanusková, kterou jsme vám představovali v lednové Mozaice, je už teď na Ústředí Pionýra celkem zabydlená a rozkoukaná. Když ale nastupovala, stala se během chvilky z oddílové vedoucí, tedy dalo by se říci úplně normálního čtenáře Mozaiky, osobou v samém centru dění, které pod rukama prochází spousta informací. Jak tento přechod vnímala? Co ji překvapilo a co naopak ne? Takovéto jednoduché otázky jsme Marcele položili, abychom vám život ústředí přiblížili novými a čtenářům blízkými očima. Co jsme se dozvěděli?

Marcelo, bylo po tvém nástupu na ústředí něco úplně jinak, než jsi čekala?

Vzhledem k tomu, že jsem již před nástupem v Pionýru dělala nějakou brigádu, tak jsem trošku věděla, do čeho jdu. Ale až když jsem se dostala do opravdového každodenního života Ústředí Pionýra, došlo mi, že my – dobrovolníci, obyčejní čtenáři, bereme spoustu věcí jako samozřejmost. Neuvedomujeme si, že za vším je větší, menší a někdy obrovský kus práce.

A co bylo naopak přesně tak, jak sis myslela?

Protože jsem se s větší částí lidí z ústředí už potkala na různých pionýrských akcích, tak jsem tušila, že by to mohl být fajn kolektiv. Naštěstí se mé očekávání potvrdilo a já si na tuhle partu lidí vůbec nemůžu stěžovat, naopak. ☺

A co tě ani nenapadlo očekávat?

Vůbec jsem neočekávala, že na mě opravdu spadne tak velký kus zodpovědnosti a práce. Naštěstí vzhledem k výše zmiňovanému fajn kolektivu se dá leccos zvládnout.

Taky jsem fakt vůbec nečekala obrovskou podporu ve zkouškovém období. V tu chvíli jsem si začala na ústředí připadat jako doma, snad ani z domova neměli takovou starost, jak jsem na tom s učením, kolik mi toho zbývá, jak to dopadlo...

Co ti z tvého pohledu přišlo zajímavé a myslíš, že se to moc neví?

Co lidi nevědí a zajímalo by je? Nevím, možná, že být asistentkou na ústředí je fakt lukrativní pozice, protože kdo z nich může říct, že každý den několikrát navštíví oválnou pracovnu? ☺

(Poznámka: Pro ty, kdo nebyli nikdy na ústředí, Marcela naráží na dost atypický tvar předsedovy kanceláře.)

Ptal se Jakub

Marcela na táboře

- HELE, NENÍ TA MARCELA NĚJAKÁ PŘÍLIŠ POZITIVNÍ?
- NO VŽDYŽ TADY JSOU VŠICHNI DIVNÝ...

PIONÝRSKÁ ENERGIE BY ROZSVÍTLA CELÝ SVĚT

Jak pravděpodobně mnozí z vás ví, odcházím na mateřskou dovolenou. Minimálně ti, co byli v Boleslavi na konferenci, si jistě nemohli nevšimnout. ☺ Ráda bych se proto touto cestou s vámi všemi rozloučila. Také bych chtěla moc poděkovat Zuzce (Daňhelkové) Krausové za to, že mě do Pionýra přivedla. A Martinu Bělohávkovi, že mi dal šanci.

Dokud jsem u nás na vesnici nepoznala Zuzku, přiznám se, že jsem vůbec netušila, že Pionýr existuje. Pro mě byl Pionýr vždy jen „něco za komančů“ a víc jsem nad tím nikdy nepřemýšlela. O to větší překvapení pak pro mě poznání celého Pionýra bylo.

Mé začátky na ústředí nebyly vůbec lehké. Pořád na mě za všech stran útočily nějaké zkratky. KOP, FOS, ČRP, VV ČRP, PS, PC, RISP... byla jsem vedle jak ta jedle. Když už jsem měla pocit, že se trošičku orientuji, tak se vždy přitvrdilo. KOPka (jaká kobka?!), ČMRD (cooo?!), Sedmikvítek, Ledová Praha,

Kytičky, Pokémon, RESET, Mozaika, Horký/hořký novinky, E-moška, Tuňák... připadala jsem si jak v Jiříkově vidění. První rok jsem v podstatě trávila tím, že jsem skákala od jednoho kolegy k druhému a neustále se jen na něco ptala. Se Zuzkou jsme trávily povídáním o Pionýru doslova hodiny...

Odměnou mi však za to bylo, že se nakonec přece jen otevřel obrovský pionýrský svět a svět neziskovek vůbec. Pionýr si mě postupně získával, až jsem této organizaci naprosto propadla. Když jsem poznala, kolik skvělých věcí dělá, co všechno společnosti přináší, jaká je to naprosto jedinečná organizace, která nemá v Česku obdoby... A když jsem vyrazila někde na pionýrský víkend, žasla jsem, kolik skvělých lidiček Pionýr „schovává“. Po každém víkendu mám vždy pocit, jako bych byla nadopovaná antidepresivy na půl roku dopředu. Někdy si říkám, že ten přívál pozitivní energie z těch všech pionýrů, kdyby se dal převést na energii elektrickou, rozsvítil by snad celý svět. ☺

Eva se Zuzkou na KČP

Občas mě jen mrzela otázka: „Jseš pionýr?“ Říkám si, a co je to vlastně „být pionýr“? Znamená to jezdit od malička na tábory? Znamená to mít svůj oddíl plný dětí? Nebo ctít našich sedm Ideálů? Či mít zaplacené příspěvky? Pokud by šlo o to, já je klidně zaplatím, ale udělá to ze mě pionýra? Myslím, že pokud vždy a všude budu kopat za Pionýr, znamená to víc, než být položkou v RISPu. Ale názor je na každém.

A ještě odpověď pro ty, co se rádi ptají, zda jsme se se Zuzkou domluvily... Nevím, jak ona, ale já se domlouvala s manželem. ☺ Možná jinde to jde „na lusknutí prstu“, ale u nás se čekalo tak dlouho, že už jsem skoro ani nedoufala, že se to někdy povede. Takže to, že nám to se Zuzkou vyšlo takhle pěkně nastejno, je vážně opravdu obrovská náhoda. Pro ústředí možná dost nemilá, pro nás dvě však celkem příjemná. Akorát teď nejspíš hodinové debaty o Pionýru vyměníme na čas za debaty o plínkách, dudlíkách a zaražených prdíkách. ☺

Takže ještě jednou díky za vše. Loučím se. A brzy na viděnou zas na nějaké pionýrské akci!

Eva Holíková

SEZNAMTE SE: PS KOLOUŠCI BOŽEJOV

V posledních vydáních Mozaiky byla spousta zmínek o různých kulturních aktivitách ve spojitosti s Pionýrským Sedmikvítkem – a ani na této dvoustraně to není jiné. Povídali jsme si totiž s Romanem Ondruškem, vedoucím Pionýrské skupiny Koloušci Božejov, která se zabývá hlavně keramikou, ale aktivit má samozřejmě i mnohem víc.

Začneme jako v každém vydání „seznamky“. Zkus v několika větách Pionýrskou skupinu Koloušci popsat. Kolik vás je, co vás baví, jak dlouhou máte historii?

V Božejově vznikla pionýrská skupina 8. září 1950, původně pod názvem „Mladá garda“. Pro její historii byl důležitý rok 1987, kdy vznikl myslivecký a ochranný oddíl Koloušci, který svojí činností přenesl skupinu přes počátek devadesátých let a jehož jméno následně převzala.

Aktuálně máme 77 členů, působíme ve třech střediscích – Božejov, Pelhřimov a Vyskytná. V každém máme klubovnu s vybavenou keramickou dílnou. Do dílen nám chodí odpoledne děti, večer pak dospělí, často maminky dětí z odpoledne. To je samozřejmě náročnější na odbornost vedoucích, ale na druhé straně to přináší ohromné personální zázemí v lidech, kteří jsou ochotni a schopni přiložit ruku k dílu. Navíc to má blahodárný vliv na úroveň práce, děti a dospělí se vzájemně svými výrobky inspiřují, děti od dospělých přejímají úroveň zpracování, dospělí zase od dětí odvahy, se kterou se do některých prací pouští...

Program doplňujeme o klubové aktivity, hlavně rukodělné a netradiční sporty pro členy i nečleny. O podzimních, jarních a velikonočních prázdninách pořádáme dílny pro děti a v srpnu tradičně letní soustředění, kde se vždy snažíme vytvořit společný projekt. Například v roce 2014 jsme vyrobili keramickou výzdobu pro vstupní vestibul mateřské školy v Božejově, pro letošek připravujeme keramickou vesničku pro obdobný prostor ZŠ ve Vyskytně.

Snažíme se naše aktivity všemožně propagovat. Vloni se nám velmi povedla výstava keramických prací v Městské knihovně v Pelhřimově. Původně byla naplánována na jeden měsíc, na žádost vedení knihovny a pro velký zájem návštěvníků jsme ji o tři týdny prodlužovali. Pravidelně vystavujeme v kostele sv. Jiří v Božejově, pro který jsme s dětmi také vyrobili keramický betlém.

Často se mě kolegové ptají, jak naše aktivity vlastně platíme. Je pravda, že to není nejlevnější, ale my nechceme dělat pro děti nejlevnější činnost. Naše projekty jsou většinou společné, podílí se na nich materiálně obce, kde působíme, a další organizace, využíváme vícezdrojové financování...

Kromě dílen v klubovnách děláte i keramické tábory. Jak takový tábor vypadá?

Od běžného tábora třeba tábornického oddílu se ten náš liší hlavně tím, že máme

vyčleněn jeden velkokapacitní stan pro keramickou dílnu. Dopoledne máme tábor rozdělen na dvě skupiny. Jedna je vždy v dílně, druhá má oddílový program. Odpoledne a večer je věnován tradiční celotáborové hře. Tu se vždy snažíme propojit s programem keramické dílny. Třeba ta letošní „Po stopách faraonů“ je pro dílnu nepřehlednou škálou inspirace.

Do programu tábora také poměrně často zařazujeme výpaly keramiky v přírodních podmínkách a alternativních pecích. Pálíme v koks, pilinách, v klasické roštové peci na dřevo, ve „skládačce“ ze šamotových cihel a podobně.

Obecně se o vás ale asi nejvíc ví, že na skupině máte kapelu, která hrála na spoustě pionýrských akcí. To vyplynulo nějak náhodou, nebo to byl spíš cílený projekt?

Kapela vznikla již v roce 1992, když tehdejší třináctiletý člen oddílu Koloušci a náš první kapelník, Hynek Pavlů, přihlásil bez vědomí oddílové vedoucí část oddílu na Dětskou Portu. Kapela pak úspěšně absolvovala dalších 10 ročníků této soutěže a v průběhu let se v ní vystřídalo na 80 dětí. Zlom nastal v letech 2007/08, kdy se zájem malých muzikantů vytratil. Pro dítě je to poměrně náročná aktivita, kapela se musí sejit téměř celá, aby zahrála. Kromě pravidelných zkoušek to obnáší spoustu domácí přípravy... Nabídli jsme proto našim muzikantům, že pokud budou mít zájem setrvat a hrát spolu i jako dospělá hudební skupina, tak jim k tomu vytvoříme podmínky. Dnes se kapela jmenuje Mince, její členové jsou zároveň vedoucími, pořádají akce a jezdí na tábory a každou neděli zkouší v naší pelhřimovské klubovně. Pionýři se s nimi mohli potkat naposledy na pražském RESETu.

Vím, že jste se před několika lety museli stěhovat a teď působíte na více místech zároveň – jak se to promítlo do vaší činnosti?

Prvně jsme se stěhovat vlastně nemuseli. Bylo jen na nás, jestli to uděláme a udržíme skupinu, nebo jestli zůstaneme v Božejově a necháme ji pomalíčku umřít, protože ve vsi tehdy naprosto scházely děti. Tak jsme se v roce 1999 dohodli s jedním ředitelem pelhřimovské základní školy, pronajali si od města místnost a založili nový oddíl. Podruhé jsme se stěhovat museli. To když město v roce 2007 budovu, ve které jsme měli klubovnu a která byla poblíž jedné velké školy, prodalo a nám nabídlo prostory v jiné části Pelhřimova. O oddíl jsme ze dne na den zase přišli. Tehdy jsme začali velmi vážně uvažovat, co vlastně dál. Potřebovali jsme projekt, kterého by se děti mohly účastnit společně, a přitom nebyl příliš závislý na jejich individuální účasti. Aby byl pro děti přitažlivý, abychom je také něco naučili a tím byli zajímaví pro jejich rodiče. Aby to nebyla levná činnost, kterou bez problému oželi, když mají dítě dovézt na druhou stranu

města. Inspiraci jsem si dovezl z dovolené na Krétě. Mnozí mě sice odrazovali, že keramiku dělá téměř každý, že nebude zájem, ale byl jsem tvrdohlavý. Po roce psaní grantů, školení vedoucích, kteří do té doby vedli myslivce, táborníky a muzikanty, po osmdesátitisícové investici do prvotního vybavení, jsme dílnu v září 2008 v Pelhřimově otevřeli. A začátek... Byl zoufalý! Na první zápis přišla dvě děti a jedna dospělá! V ten moment nám nic jiného nezbývalo a vytrvali jsme. A už za pár týdnů byla klubovna zase plná, nejen odpoledne dětmi, ale i večer dospělými, a po půl roce jsme otevřeli také první dětský keramický kroužek v Božejově, kam jsme se po několika letech zase vrátili. Co tě nezabije, to tě posílí.

Dál působíme ve Vyskytně. Ředitelka tamní školy měla velký zájem o keramický kroužek, ale byl pro její malotřídku nedostupný, domluvili jsme se hned na místě. Škola uvolnila bývalou dílnu, obec zajistila nová okna, vymalování a převzala provozní náklady, skupina pořídila vybavení a zajistila vedoucí... Je skvělé spolupracovat s lidmi, kteří chtějí. Důležité ale je mít co nabídnout.

Pojďme od keramiky, protože děláte i spoustu jiných věcí – třeba pořádáte krajský turnaj v ringu, jak to funguje dohromady?

Náš Tradiční turnaj netradičního sportu ringo je takový malý, téměř rodinný podnik. V tělocvičně v Božejově ani není možné pořádat velikou akci. Důležité je setkat se, společně si zahrát a užít dne. Podobnými aktivitami vlastně na skupině nahrazujeme to, co jinde dělají tzv. všeobecné oddíly – pestrost pionýrské činnosti. Ani u nás není Pionýr jen keramika.

Není velké překvapení, že se účastníte Pionýrského Sedmikvítku – teď ve výtvarné oblasti a dříve i ve zmíněné Dětské Portě, co ale jiné velké pionýrské akce – co vás baví a co byste klidně oželeli?

Jezdívají jsme na Ledovou Prahu, na RESET, na „Turbánek“, na Brannou hru „Cesta odhodlání“. Všechny ty akce byly pěkné a zajímavé. Nemyslím, že bychom některé pionýrské akce oželeli. Aktuálně se jich jen neúčastníme, máme dnes jinak zaměřenou členskou základnu a člověk nemůže dělat všechno, i kdyby chtěl.

Když se podíváš na Pionýr – ne jen akce, ale celek, co vidíš jako jeho slabinu a kde je naopak jeho síla?

Stejně jako v celé společnosti tak i v Pionýru dochází postupně k „rozevírání nůžek“. Máme pionýrské skupiny, které jsou relativně úspěšné, navyšují členskou základnu, rozvíjí

se, jsou schopné shánět peníze. Máme i malé venkovské skupiny, kde si pár dospělých hraje s několika dětmi a hospodaří doslova se stokorunami ročně. Koloušci si za mého působení prošli obě tato období. A každá ta malá skupina může vyrůst a přiřadit se k těm úspěšnějším – když bude chtít a když jí to také okolnosti dovolí. Nebezpečí vidím v tom, že si to ne vždycky úplně uvědomujeme. Ti velcí a silní by měli vždy pamatovat na ty menší a slabší, vždyť spolek je tu i pro ně.

A v čem je síla Pionýra? Je v lidských zdrojích. Je jen potřeba je správně využívat. Dobrovolná práce je limitovaná, nikdo z nás na ní nemá tolik času, kolik by chtěl a kolik by si zasloužila. Do budoucna by tedy mělo

platit – a to i na pionýrských skupinách, nebo snad raději hlavně na nich – že dobrovolník dělá prospěšnou a užitečnou práci, která jej naplňuje, a pokud možno profesionál tu práci, kterou organizace potřebuje. Zatím se nám dost často stává, že pro tu první se nedostaneme k té druhé. A to je chyba.

Na závěr ještě jedna tradiční „na tělo“. Proč jsi pionýr, co ti to přináší?

Pionýrem jsem se stal úplnou náhodou, to když jsem jednou s partou pionýrských vedoucích vyrazil na vodu. A o tom, co mi to přináší, jsem vlastně nikdy nepřemýšlel. V každém případě je Pionýr velmi podstatným kusem mého života.

PS KOLOUŠCI BOŽEJOV

- **Vznik:** 8. 9. 1950
- **Počet oddílů:** 4
- **Charakteristika:** keramika, rukodělní, hudba, netradiční sporty...
- **Počet členů:** 77
- **Schůzky:** pravidelně, všechny oddíly týdně
- **Věk členů:** 7 až 70 let
- **Počet vedoucích a instruktorů:** 8 členů rady – na organizaci činnosti se aktivně podílí více jak 20 dospělých

VEDOUcí PS

- **Jméno:** Roman Ondrušek
- **Děti:** pouze v oddíle
- **Má rád:** lidi, na které se mohou spolehnout
- **Zaměstnání:** dříve státní zaměstnanec, později kancléř JČKOP, dnes práce v komunální politice a pro neziskový sektor včetně vlastní pionýrské skupiny
- **Funkce v Pionýru:** vedoucí pionýrské skupiny, zástupce vedoucí oddílu, předseda KK JČKOP
- **Kontakt:** ps.kolousci@gmail.com

CHYTRÁCI CESTÁCI

Očekával jsem návštěvu obchodního zástupce s avízem literatury pro právní praxi. Slíboval: „Mám naprosté unikáty, vydané v omezeném nákladu.“

Pán v zasedací místnosti vyjmul z kapsy cosi jako ubrus, který zakryl desku stolu, na to položil dva kufry a otevřel je. Místnost jako by se změnila v knihkupectví. Uvnitř byly kufry vyloženy imitací dřeva, opatřeny políčkami a v nich vyrovnány řady titulů. „Při své práci přicházíte do styku s nejrůznějšími lidmi, což tenhle unikát?“ – a podal mi objemný svazek „Praktická frenologie“. Kniha se z větší části zabývala tím, jak z postavy a tváře dovodit vlastnosti jejich nositele – fakticky dávno odsouzená pavěda. Mne zaujala část věnovaná tomu, jak zkoumáním povrchu hlavy objevit vlohy a charakterové vlastnosti. Pán mne uchopil za pravou ruku, vložil mou dlaň na svou hlavu se slovy „Cítíte ten pahrbek obchodnických vloh?“ – po pravdě jsem necítil nic a neschopen slova jsem knihu zavřel. „To bych asi nevyužil – docela jistě vím, že klienti by nesvolili k tomu, abych jim před rozhovorem masíroval hlavy.“ Podobně jsem odmítl knihu „Jak zviditelnit auru“ ke které bylo bezplatně jakési sklíčko, které mělo začít fungovat poté, co je 30 dnů budu nosit v levém podpaždí. Vyšlo najevo, že pán je obchodníkem s esoterickou a podobnou literaturou a domníval se, že právník takovou literaturu potřebuje. Vložil jsem mu nedůvěru, kterou v podobné nauky chovám, zapudil jeho slova „Ale nemůžete upřít, že na tom něco je“ a oznámil, že nemám zájem. Pán byl najednou smutný – odstoupil jsem od něho, abych nemusel osahávat nějaké pahrbyky signalizující depresi nebo prohlubně prokazující

sklony k sebevraždám a naposledy se podíval na kufry. Mrkl na mne titul „Použití pyramid v každodenním životě!“ Jako domácí kutil jsem to chápal jako výzvu: prolístoval, objevil řadu návodů na různé větší i menší stavby zahrnující pyramidy a projevil zájem knihu koupit. Pán zajásal, já mu zaplatil a on se jal vypisovat účet – ten byl ovšem ve formátu kancelářského papíru. Se slovy „potvrzujete převzetí knihy“ mi předložil kopii k podpisu. Pod vypsanou položkou byly rozsáhlé „Podmínky dodání“ – až podezřele rozsáhlé na nákup knihy. Letmým přečtením jsem se dozvěděl, že podpisem účtu se současně stávám členem jakéhosi esoterického čtenářského klubu se závazkem odebrat jednu knihu měsíčně, a pokud tak neučiním, budu z klubu vyloučen a musím doplatit 10 000 Kč jako smluvní pokutu. Ten pahrbek obchodnických vloh tam asi byl. Na pána jsem se zle podíval, a ten, aniž by cokoliv řekl, neuvěřitelně rychle sklídl zboží, vzal peníze, účet nechal na stole a spěšně odcházel. Závěrem se otočil, usmál se a řekl: „Tak se mějte pěkně a jen tak na okraj, s právníky je vždycky problém, z naší prodejní skupiny ještě nikdo právníka neudělal.“

CESTÁCI V ZÁKONĚ

Zákon tento nový druh obchodu označuje, kostrbatě, za smlouvy uzavírané mimo obchodní prostor obvyklý pro podnikatelskou činnost. Pro označení těchto podnikatelů kdysi vznikl název „cesták“ (zkrácením výrazu „obchodní cestující“).

Obvyklým místem tedy může být prodejna, provozovna pro příjem zakázek nebo například kancelář. Z povahy věci pak plyne, že takovým obvyklým místem nebudou byty zákazníků, ale například ani pracoviště, nemocnice, školy a podobná zařízení (s výjimkou provozoven, které jsou v budově na základě rozhodnutí vlastníka – například bufet). Aby nebylo pochybností o povaze smluv, zákon výslovně stanoví, že obvyklým místem není ani provozovna podnikatele, pokud smlouva byla uzavřena poté, co podnikatel

oslovil spotřebitele mimo tyto prostory, a smlouvy uzavřené během zájezdu organizovaného podnikatelem za účelem propagace a prodeje zboží či služeb (zde čeština přinesla označení „šmejdi“, čímž tento výraz získal další, alternativní obsah).

Když obchodní cestující obchoduje mimo stálé prodejny, dostává se spotřebitel do nevýhodného postavení: Do prodejny se vydal z vlastního rozhodnutí, pro určitý výrobek a je mu jasné, kde bude reklamovat, cesták naproti tomu přichází neznámý, nabízí něco, o čem spotřebitel třeba ani neslyšel, a nemusí být zřejmé, kam s reklamací.

Aby byla tato nevýhoda spotřebitele „dorovnána“, klade zákon na cestáky řadu poučovacích požadavků: Písemně sdělit spotřebiteli, s dostatečným předstihem zejména svoji totožnost a kontaktní údaje, označení zboží nebo služby a popis hlavních vlastností, cenu nebo způsob jejího výpočtu, včetně všech daní a poplatků, způsob placení, dodání, náklady na dodání, a pokud tyto náklady nelze stanovit předem, že mohou být účtovány, a práva z vadného plnění, ze záruky a další podmínky pro uplatňování těchto práv. Spotřebitel také musí být poučen o významném právu odstoupit od smlouvy ve lhůtě čtrnácti dnů od dne uzavření smlouvy, u smlouvy kupní od převzetí zboží, je-li kupovaných věcí více, tak ode dne převzetí posledního kusu, a pokud má být zboží dodáváno opakovaně (například různé výživové doplňky), pak ode dne převzetí první dodávky zboží.

Pokud se však spotřebiteli nedostalo poučení o právu odstoupit od smlouvy, prodlužuje se lhůta o rok a pokud by bylo poučení až dodatečně, běží čtrnáctidenní lhůta pro odstoupení ode dne, kdy spotřebitel poučení obdržel. Velmi významné je ustanovení, podle kterého v případě pochybností o předepsaném poučení je důkazní břemeno (povinnost prokázat) na podnikateli (cestákovi) – viz § 1838 NOZ.

Pokud od smlouvy odstoupíme, pak musíme bez zbytečného odkladu, nejpozději do čtrnácti dnů od odstoupení od smlouvy, zboží vrátit (donést, zaslat apod.). Náklady spojené s vrácením zboží nese spotřebitel, obchodník jen tehdy, pokud na to spotřebitele neupozornil. Naproti tomu obchodník je rovněž povinován: Musí vrátit bez zbytečného odkladu, nejpozději do čtrnácti dnů od odstoupení, všechny peněžní prostředky, včetně nákladů na dodání.

Naše povídání by nebylo úplné, pokud bychom přešli otázkou, co s opotřebovaným zbožím, jak je to s nákupem „nehmotného zboží“ (digitálně vyjádřené) a ve kterých případech od smlouvy nelze odstoupit. To si povíme příště.

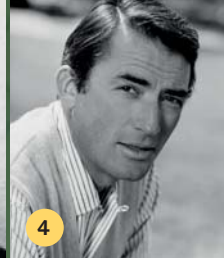
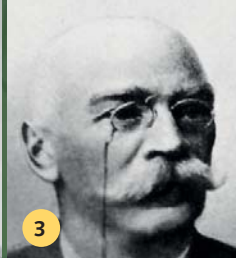
Michal Pokorný
advokát

právní zástupce Pionýra

PS: Tu knihu o pyramidách mám do dneška.

ilustrace J. Dostál

1. 4. 1776 se narodil Hugo František Salm, šlechtic, průmyslník a mecenáš († 31. 3. 1836).

1. 4. 1906 se narodil Alexandr Sergejevič Jakovlev, sovětský letecký konstruktér († 22. 8. 1989).

2. 4. 1926 se narodil herec Jiří Adamíra († 14. 8. 1993).

2. 4. 1981 byl v Praze otevřen Palác kultury, dnešní Kongresové centrum Praha. (obr. 1)

2. 4. 2006 zemřela spisovatelka Věra Sládková, autorka námětu seriálu Vlak dětství a naděje (* 1927).

3. 4. 1876 se narodil Tomáš Baťa († 12. 7. 1932). Pokrokový podnikatel a zakladatel obuvnického impéria, které působilo v mnoha zemích Evropy a v USA. V letech 1923–1932 byl starostou Zlína, zřídil nemocnici, prosazoval reformy školství, dopravy atd. (obr. 2)

5. 4. 1826 se narodil Čeněk Daněk, inženýr, konstruktér a významný český průmyslník († 19. 3. 1893) – spoluzakladatel koncernu ČKD. Za zásluhy o budování průmyslu mu byl roku 1878 udělen rytířský řád Františka Josefa se šlechtickým přídomkem von Esse. (obr. 3)

5. 4. 1876 se narodil František Lexa († 13. 2. 1960), zakladatel české egyptologie.

5. 4. 1916 se narodil americký herec Gregory Peck († 12. 6. 2003). (obr. 4)

5. 4. 1936 se narodil Jiří Šimon, český atletický trenér, vysokoškolský pedagog a spisovatel († 9. 12. 2008).

6. 4. 1896 – začátek novodobých letních Olympijských her v řeckých Athénách.

7. 4. 1506 se narodil František Xaverský, světec, spoluzakladatel jezuitského řádu († 3. 12. 1552).

7. 4. 1896 si Clarence A. Worrall nechal patentovat princip hlavo-lamu ježek v kleci.

7. 4. 1896 se narodil Pavol Viboch, československý politik a člen protinacistického odboje († 29. 5. 1981).

7. 4. 1906 vybuchla hora Vesuv a zdevastovala Neapol.

7. 4. 1966 se narodila zpěvačka Lucie Bílá, vlastním jménem Hana Zaňáková. (obr. 5)

11. 4. 1976 byl vytvořen první osobní počítač Apple I. (obr. 6)

12. 4. 1936 se narodil Jan Faltýnek, český herec, šansonier a bavič († 12. 12. 1995). (obr. 7)

13. 4. 1906 se narodil Samuel Beckett, irský dramatik († 22. 12. 1989) – např. hra Čekání na Godota z roku 1949.

13. 4. 1976 se narodil Patrik Eliáš, český hokejista, od roku 1995 dosud působí v NHL v klubu New Jersey Devils, kde je v současnosti držitelem řady klubových rekordů. (obr. 8)

14. 4. 1556 začala činnost jezuitů na českém území.

14. 4. 1916 zavedlo Švédsko jako první letní čas.

14. 4. 1926 se narodil František Daniel, česko-americký filmař († 29. 3. v USA) – mj. Producent oskarového Obchodu na korze.

14. 4. 1956 byla v Chicagu (USA) představena videokazeta.

16. 4. 1896 se narodila česká politička Jožka Jabůrková († 31. 7. 1942 v koncentračním táboře Ravensbrück).

16. 4. 1896 se narodil Tristan Tzara, francouzský básník, zakladatel dadaismu († 27. 12. 1963).

17. 4. 1826 se narodil Vojtěch Náprstek, vlastenec a etnograf († 2. 9. 1894).

18. 4. 1906 bylo San Francisco zničeno zemětřesením.

18. 4. 1936 se narodil Jan Sokol, filosof, překladatel, vysokoškolský pedagog a politik, který se mj. zasloužil i o založení ČRDM. (obr. 9)

18. 4. 1966 získal československý film režisérů Jána Kadára a Elmara Klose Obchod na korze Oskara jako nejlepší neanglicky mluvený film roku 1965.

19. 4. 1946 se narodil český spisovatel, novinář, popularizátor vědy a techniky Jaroslav Veis. Působil v Sedmičce pionýrů, v nakladatelství Mladá fronta, byl šéfredaktorem Lidových novin atd.

20. 4. 1886 se narodil český stavební inženýr Jaroslav Josef Polívka († 9. 2. 1960), navrhl několik významných staveb v USA, např. most „Butterfly Bridge“ přes Sanfranciský záliv.

20. 4. 1926 byl představen proces přidání zvuku do filmu.

21. 4. 1926 se narodil Olbram Zoubek, jeden z nejvýznamnějších soudobých českých sochařů, v roce 1969 v márnici snal posmrtnou masku Jana Palacha.

21. 4. 1926 se narodila britská královna Alžběta II. (obr. 10)

22. 4. 1976 zemřel Alfréd Radok, režisér, zakladatel Laterny magiky (* 17. 12. 1914).

23. 4. 1616 zemřel spisovatel William Shakespeare (* duben 1564).

23. 4. 1836 vychází v Praze Máchův Máj nákladem 600 výtisků.

25. 4. 1996 dosáhla Severního pólu první česká polární expedice (tedy pokud nepočítáme expedici Karla Němce, Václava Poustky, Vojtěcha Šofra a Varelá Frišenského – podle Jára Cimrmana).

26. 4. 1926 se narodil Oldřich František Korte, hudební skladatel, klavírista, kritik, publicista, fotograf a politický vězeň.

26. 4. 1986 došlo k havárii v sovětské jaderné elektrárně Černobyl na severu Ukrajiny.

27. 4. 1956 se narodily česká lékařka a spisovatelka sci-fi románů Jana Rečková a herečka Dagmar Patrasová.

28. 4. 1686 se narodil sochař Michal Jan Josef Brokoff († 8. 9. 1721).

28. 4. 1906 se narodil Kurt Gödel, rakouský logik, matematik a filosof († 14. 1. 1978), který obohatil Obecnou teorii relativity formulováním modelu rotujícího vesmíru umožňujícího cestování časem. Otevřel tak diskuse o tom, zda takové cestování neodporuje fyzikálním principům, popř. zda je technicky možné.

29. 4. 1876 se narodil Václav Vydra, český divadelní herec a režisér († 7. 4. 1953). (obr. 11)

29. 4. 1886 se narodil funkcionalistický architekt Kamil Roškot († 12. 7. 1945).

29. 4. 1956 skončil v Praze II. sjezd československých spisovatelů, kde účastníci otevřeně kritizovali vládnoucí režim, požadovali zrušení cenzury a spravedlnost pro své kolegy, kteří nesměli vydávat knihy.

30. 4. 1916 se narodil Claude Shannon, americký elektronik a matematik († 24. 2. 2001). Bývá zván „otec teorie informace“, jeho práce byla podstatná pro vznik dnešních počítačů.

30. 4. 1956 se narodil dánský filmový režisér Lars von Trier. (obr. 12)

APRÍL!

Duben nám přináší kromě dne, kdy si můžeme ze všech beztestně vystřelit, i řadu dalších zajímavých dat. Zde je výběr z nich:

1. 4. Mezinárodní den ptactva

2. 4. Mezinárodní den autismu

Mezinárodní den dětské knihy

3. 4. Mezinárodní den spodního prádla

4. 4. Mezinárodní den proti nášlapným minám

7. 4. Světový den zdraví; Den vzdělanosti

8. 4. Mezinárodní den Romů

11. 4. Mezinárodní den solidarity osvobozených politických vězňů

12. 4. Mezinárodní den letectví a kosmonautiky

18. 4. Mezinárodní den památek a sídel

21. 4. Mezinárodní den sombrér

22. 4. Evropský den akcí proti rasismu; Den země

23. 4. Světový den autorství a knih

Den anglického jazyka

24. 4. Mezinárodní den skautů a skautek

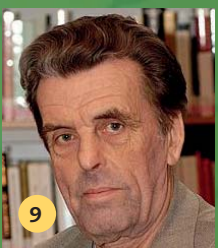
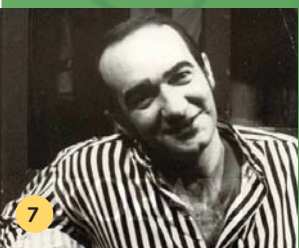
Světový den laboratorních zvířat

27. 4. Mezinárodní den smutku

28. 4. Světový den bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

29. 4. Mezinárodní den tance; Světový den Imunologie

Připravil Lee

PIONÝRSKÉ „JARKY“

Prázdniny v únoru a březnu bývají často jarní jen názvem, ostatně pořádají se při nich obvykle zimní tábory. Letos to bylo se zimou a jarem tak trochu nejasné, ale jedna věc je při pohledu na tyto fotky jistá. Pionýři si prázdniny jako každý rok užili, ať už to bylo na horách, v klubovně anebo jen tak na výletě.